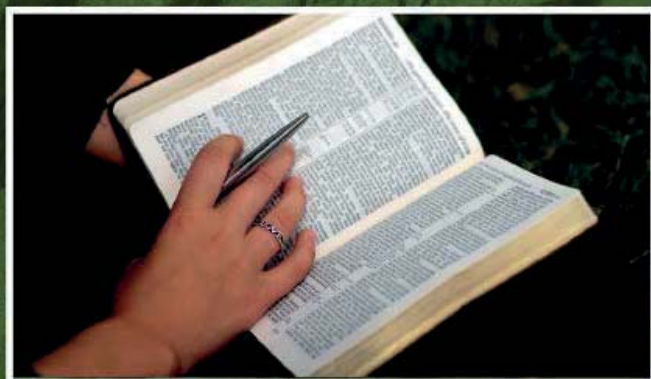


# DE BRIEF AAN DE KOLOSSENZEN



Een verklaring van Paulus' brief  
speciaal voor jou

Ger de Koning

**ROTS  
VAST**  
**6**



# **De brief aan de Kolossenzen**



# De brief aan de KOLOSSENZEN

**Een verklaring van Paulus'  
brief speciaal voor jou**

Rotsvast 6

Ger de Koning

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met de brief aan de Filippijzen bij Uitgeverij Daniël:

© 2015 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-80886-74-2 (paperback)

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van 'Uitgeverij Daniël' of de auteur.

Voor gebruik van teksten uit de Herziene Statenvertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010. Alle rechten voorbehouden, © Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen.

Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

# Inhoud

<b>Tekstgebruik</b>	6
Afkortingen bijbelboeken	6
Vertalingen	6
Haakjes	7
<b>Vooraf</b>	9
<b>De brief aan de Kolossenzen</b>	11
<b>Kolossenzen 1</b>	
Verzen 1-5    Zegenwens en dankzegging	16
Verzen 6-9    De waarheid van het evangelie	21
Verzen 10-13    De Heer waardig wandelen	25
Verzen 14-19    De heerlijkheid van de Zoon	30
Verzen 20-23    Verzoening en bediening	35
Verzen 24-29    Christus in u – volmaakt in Christus	40
<b>Kolossenzen 2</b>	
Verzen 1-5    Al de schatten van de wijsheid en kennis	45
Verzen 6-10    Tot volheid gebracht in Christus	50
Verzen 11-15    In Hem, met Hem	55
Verzen 16-23    Vasthouden aan het Hoofd	60
<b>Kolossenzen 3</b>	
Verzen 1-4    Christus ons leven	65
Verzen 5-11    Christus is alles en in allen	70
Verzen 12-15    Doet dan aan	75
Verzen 16-17    Doet alles in de Naam van de Heer Jezus	80
Verzen 18-25    Vrouwen – mannen – kinderen – slaven	83
<b>Kolossenzen 4</b>	
Verzen 1-5    Heren, gebed, wandel	89
Verzen 6-9    Woord, vertroosting	94
Verzen 10-18    Groeten	97
<b>Andere publicaties</b>	102

# Tekstgebruik

## Afkorting bijbelboeken

### Oude Testament

#### *Thora*

Gn	Genesis
Ex	Exodus
Lv	Leviticus
Nm	Numeri
Dt	Deuteronomium

#### *Historische boeken*

Jz	Jozua
Ri	Richteren
Ru	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Koningen
2Kn	2 Koningen
1Kr	1 Kronieken
2Kr	2 Kronieken
Ea	Ezra
Ne	Nehemia
Es	Esther

#### *Poëtische boeken*

Jb	Job
Ps	Psalmen
Sp	Spreuken
Pr	Prediker
Hl	Hooglied

#### *Profetische boeken*

Js	Jesaja
Jr	Jeremia
Kl	Klaagliederen
Ez	Ezechiël
Dn	Daniël
Hs	Hosea
Jl	Joël
Am	Amos
Ob	Obadja
Jn	Jona
Mi	Micha
Na	Nahum
Hk	Habakuk
Zf	Zefanja
Hg	Haggai
Zc	Zacharia
Ml	Maleachi

### Nieuwe Testament

Mt	Mattheüs
Mk	Markus
Lk	Lukas
Jh	Johannes
Hd	Handelingen
Rm	Romeinen
1Ko	1 Korinthiërs
2Ko	2 Korinthiërs
Gl	Galaten
Ef	Efeziërs
Fp	Filippenzen
Ko	Kolossenzen
1Th	1 Thessalonicenzen
2Th	2 Thessalonicenzen
1Tm	1 Timotheüs
2Tm	2 Timotheüs
Tt	Titus
Fm	Filémon
Hb	Hebreeënen
Jk	Jakobus
1Pt	1 Petrus
2Pt	2 Petrus
1Jh	1 Johannes
2Jh	2 Johannes
3Jh	3 Johannes
Jd	Judas
Op	Openbaring

## Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.



## Haakjes

### Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

#### *Ronde haakjes ( )*

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

#### *Vierkante haakjes [ ]*

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

### Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

#### *Ronde haakjes ( )*

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

*Vierkante haakjes [ ]*

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

*Scherpe haakjes < >*

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

## Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Ik ben blij dat ik je dit zesde deel uit de Rotsvast-serie kan aanbieden.

Ook dit boek is voor jou geschreven. Als je ook de voorgaande boeken hebt gelezen, mag ik aannemen dat je geboeid bent geraakt door de rijkdom van de Bijbel. Ik hoop dat je door dit boek daar nog meer van onder de indruk zult komen.

Ik wil samen met jou twee brieven lezen die Paulus heeft geschreven en proberen je daarbij te vertellen waarom hij die brieven heeft geschreven en wat jij daaraan hebt. Je zult merken dat Gods Geest die brieven heeft geïnspireerd, dat wil zeggen dat Hij de eigenlijke Schrijver ervan is. Dat is de garantie dat ze ook voor jou, gelovige van de eenentwintigste eeuw, volop actueel zijn. Daarom staan ze in de Bijbel.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je de Herziene Statenvertaling aan. Deze vertaling gebruik ik voor aanhalingen van bijbelteksten uit het Oude Testament.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje uit de *brief aan de Kolossenzen* is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.

3. Belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de Bijbel beter te leren kennen. Er zullen best wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin.

Om je daarbij te helpen heb ik dit boek in negenendertig stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer (bijvoorbeeld V2 is *vers* 2) aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Als je elke dag één stukje leest, heb je na bijna zes weken een goede indruk gekregen van twee schitterende brieven uit de Bijbel.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, herziene versie februari 2022

## De brief aan de Kolossenzen

### Inleiding

Lees de brief aandachtig een keer door.

Er zijn twee dingen die deze brief op een speciale manier van grote waarde maken voor jou als jonge gelovige. Ten eerste is dat de manier waarop alle aandacht wordt gevestigd op de heerlijkheid van de Persoon van Christus. Die heerlijkheid komt op verschillende wijzen, in verschillende relaties, tot uiting. Zo krijg je Hem te zien als de Zoon van de liefde van de Vader, in Wie de volheid van de Godheid woont (*Ko 1:13,19*). Je ziet Hem ook als de Schepper en Onderhouder van alle dingen (*Ko 1:16-17*). En je ziet Hem als de Verlosser en het Hoofd van Zijn lichaam, de gemeente (*Ko 1:14,18*).

Het tweede is de manier waarop de 'verborgenheid' wordt ontvouwd (*Ko 1:27*), namelijk als een bron van vertroosting (*Ko 2:2*). De verborgenheid houdt in dat de gemeente een gemaakt is met Christus. Hoe meer je dat gaat ontdekken en waarderen, des te meer zal dat je geloofsleven ondersteunen en troost geven in een omgeving die daar niets van weet en ook niets van wil weten.

Het is de bedoeling dat je door deze brief over genoemde dingen onderwijs krijgt en daarover gaat nadenken. Het resultaat is ongetwijfeld dat je hart en oog gevuld worden met de heerlijkheid van de Heer Jezus. Ik kan je verzekeren dat het gevolg daarvan zal zijn dat je hart overloopt van dankbaarheid, blijdschap en zekerheid.

De *brief aan de Kolossenzen* is de derde brief die Paulus vanuit zijn gevangenschap in Rome heeft geschreven (na de *brief aan de Efeziërs* en de *brief aan de Filippenzen*). Ook deze brief komt dus niet van een 'studeerkamergeleerde'. Paulus heeft in zijn omstandigheden troost en blijdschap in zijn hart ervaren toen hij nadacht en schreef over de heerlijkheid van de Heer Jezus. Als je deze brief leest, proef je dat.

Elke brief van Paulus is geschreven naar aanleiding van iets wat hij heeft opgemerkt of heeft gehoord. De aanleiding voor het schrijven aan de Kolossenzen is, dat Paulus heeft gehoord van dwalingen die in Kolosse ingang hebben gevonden. Daarover zal Epafraas hem hebben ingelicht. Om welke dwalingen het precies gaat, is niet helemaal duidelijk.

Wel zijn er enkele aanwijzingen in de brief, met name in *Kolossenzen 2*. Je leest daar bijvoorbeeld over filosofie of wijsbegeerte (*Ko 2:8*), over Joodse rituelen (*Ko 2:16-17*) en over engelenverering (*Ko 2:18*). Het gaat om elementen uit zowel het heidendom als het Jodendom. Er is slechts één manier waarop het kwaad dat door deze dwalingen wordt aangericht, ongedaan kan worden gemaakt en dat is door het voorstellen van de volle heerlijkheid van Christus. Wie die heerlijkheid leert kennen, zal geen behoefte meer voelen om zich met dwalingen bezig te houden.

Zoals gezegd, zal Paulus over de ontwikkelingen in de gemeente in Kolosse van Epafraas hebben gehoord. Deze trouwe dienaar stond in een nauwe betrekking tot die gemeente. Uit wat in *Kolossenzen 1* staat, kun je opmaken dat de gemeente in Kolosse is ontstaan door het werk van deze Epafraas (*Ko 1:7*). Hij heeft de Kolossenzen het evangelie verteld. Epafraas komt zelf uit Kolosse (*Ko 4:12*), maar Kolosse is niet 'zijn' gemeente. Wel voelt hij een grote verantwoordelijkheid voor hen. Toen de dwalingen zich dan ook manifesteerden, sprak hij daarover met Paulus. Deze heeft pen en papier gepakt en de gelovigen in Kolosse geschreven over de gevaren van de dwalingen en hoe ze zich daartegen konden wapenen.

Paulus is zelf nooit in Kolosse geweest (*Ko 2:1*). Toch heeft hij niet gedacht: 'Het is de gemeente van Epafraas, laat die het maar uitzoeken.' Paulus is zich bewust dat hij een dienaar van de hele gemeente is. Daarbij is hij zich bewust dat het niet 'zijn' gemeente is, maar de gemeente van Christus. Juist dat bewustzijn geeft hem een vurige liefde voor de gemeente. Als de vijand de gemeente aanvalt door

te proberen dwaalleringen binnen te voeren, komt hij in actie. Want wie de gemeente wil verwoesten – en dwaalleringen zijn daarvoor een meesterlijk middel –, vergrijpt zich aan Christus Zelf. Christus en de gemeente zijn namelijk een.

Dat heeft Paulus geleerd op het moment van zijn bekering. Hij is op dat moment bezig de gemeente te vervolgen. De Heer Jezus spreekt echter vanuit de hemel, als Hij deze vervolger van Zijn gemeente een halt toeroept: “*Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?*” (Hd 9:4). Het vervolgen van de gemeente op aarde staat gelijk aan het vervolgen van de Heer Jezus in de hemel. Hier leer je dat de gemeente op aarde en de Heer Jezus in de hemel een zijn, zij vormen één lichaam met Hem als het Hoofd. Dat is wat in deze brief de ‘verborgenheid’ wordt genoemd. Een ‘verborgenheid’ is iets wat in het Oude Testament niet is bekendgemaakt, maar nu aan de gemeente is geopenbaard.

Er is nog een brief waarin je leest over die verborgenheid. Dat is de *brief aan de Efeziërs*. Maar de manier waarop Paulus over ‘de verborgenheid’ spreekt in de *brief aan de Kolossenzen*, verschilt met de manier waarop hij dat doet in de *brief aan de Efeziërs*. Het zal je helpen de *brief aan de Kolossenzen* beter te begrijpen als ik een paar verschillen noem. Zo is een belangrijk verschil dat de *brief aan de Kolossenzen* laat zien dat Christus een is met de gemeente *op aarde*, terwijl in de *brief aan de Efeziërs* de gemeente voorgesteld wordt als een met Christus *in de hemel*.

Een ander verschil is, dat de christen in de *brief aan de Kolossenzen* gezien wordt als opgestaan met Christus, maar niet als in Hem gezet in de hemel, zoals in de *brief aan de Efeziërs*. Dat wordt onderstreept als de Kolossenzen wordt verteld dat er voor hen een hoop is weggelegd in de hemel (Ko 1:5). Dat houdt in dat zij niet gezien worden als in de hemel, zoals in de *brief aan de Efeziërs*; hier worden ze gezien in hun leven op aarde. Je kunt dat ook concluderen uit de vermaning van Paulus dat zij hun denken en gevoelens moeten

richten op de dingen die boven zijn en niet op de dingen die op de aarde zijn (*Ko 3:1-2*).

Nog een verschil is dat de *brief aan de Kolossenzen* de volheid openbaart die in Christus is (*Ko 1:19; 2:9*) en onze volkomenheid in Hem (*Ko 2:10*), terwijl in de *brief aan de Efeziërs* de voorrechten van het lichaam uiteen worden gezet.

Als laatste wijs ik nog op het feit dat in de *brief aan de Kolossenzen* de nadruk ligt op Christus Zelf als ons leven. In de *brief aan de Efeziërs* ligt de nadruk meer op de Geest, Die in de *brief aan de Kolossenzen* slechts één keer wordt genoemd (*Ko 1:8*).

Door op deze manier brieven met elkaar te vergelijken krijg je steeds meer oog voor het unieke kenmerk dat elke brief heeft. Ik heb in de inleiding van mijn commentaar over de *brief aan de Efeziërs* enkele brieven met elkaar vergeleken door een parallel te trekken met de reis van Israël vanuit Egypte, door de woestijn, naar het beloofde land. Je kunt dat er nog eens op na lezen. In die parallel heb ik de *brief aan de Kolossenzen* niet genoemd. Je zou deze brief kunnen plaatsen tussen de *brief aan de Romeinen* en de *brief aan de Efeziërs*.

De *brief aan de Romeinen* gaat over de bevrijding uit de slavernij van de zonde – in beeld: uit Egypte – door het werk van Christus. De *brief aan de Efeziërs* gaat over het ingaan in de zegeningen in de hemelse gewesten – in beeld: de zegeningen van het land Kanaän – in Christus. De *brief aan de Kolossenzen* stelt de christen voor als bevrijd uit de slavernij van de zonde en verbonden met Christus. Van de zegen van de hemelse gewesten is hier echter geen sprake, want hij is nog op aarde.

In deze brief is sprake van de besnijdenis van Christus (*Ko 2:11*). Dat doet denken aan de besnijdenis van het volk Israël toen ze door de Jordaan waren gegaan (*Jz 5:1-9*). Ze waren wel in het land, maar hadden er nog geen strijd geleverd. Ze moesten het land nog veroveren.



De besnijdenis van Christus spreekt van het oordeel dat Hij voor jou op het kruis onderging. Omdat jij dit gelooft, ben je nu vrij om van Zijn heerlijkheid te genieten die in deze brief op voortreffelijke wijze naar voren komt. Ik hoop en bid dat je dit met volle teugen zult doen.

Lees de brief nog eens door.

Verwerking:

Welk vers of gedeelte geeft voor jou het best de inhoud van de brief weer?

## Kolossenzen 1:1-5

### Zegenwens en dankzegging

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*1 Paulus, apostel van Christus Jezus door [de] wil van God, en Timotheüs, de broeder, 2 aan de heilige en trouwe broeders in Christus in Kolosse: genade zij u en vrede van God onze Vader. 3 Wij danken de God en Vader van onze Heer Jezus Christus altijd, als wij voor u bidden, 4 daar wij hebben gehoord van uw geloof in Christus Jezus en van de liefde die u hebt voor alle heiligen, 5 om de hoop die voor u is weggelegd in de hemelen. Daarvan hebt u tevoren gehoord door het Woord van de waarheid van het evangelie ...*

V1. Paulus stelt zichzelf voor als apostel. Hij is geen apostel omdat hij dat zichzelf aanmatigde of iemand anders hem daartoe heeft overgehaald. Het is ook geen bezigheid die hij zelf heeft uitgekozen of waarvoor hij door mensen is opgeleid. Achter zijn apostelschap staat God. God wilde dat hij apostel zou zijn en dat geeft zijn apostelschap gezag. Wie zich tegen dat gezag verzet, verzet zich in werkelijkheid tegen God.

De onderstreping van zijn apostelschap direct aan het begin van de brief is noodzakelijk omdat er zulke belangrijke dingen op het spel staan. Paulus gaat niet *zijn mening* over dingen verkondigen, maar *Gods waarheid*. Daarnaast luisteren betekent verwerping van dwalingen en nieuw eerbetoon aan God. Daaraan ongehoorzaam zijn betekent het verderf van het geloofsleven.

Er is niet alleen gezag, waardoor Paulus boven de gelovigen staat en hun bevelen kan geven. Als medeafzender noemt hij Timotheüs en stelt hem voor als *“de broeder”*. Timotheüs is de broeder van Paulus en van de Kolossenzen en fungeert hierdoor als het ware als het verbindingsstuk tussen Paulus en de Kolossenzen. Paulus staat als

apostel boven hen, maar als broeder is hij een van hen. Die verbondenheid als broeders geeft de juiste atmosfeer voor de uitoefening van zijn gezag. Als gezag in dit besef wordt uitgeoefend, zal er geen heerszucht zijn, maar dienst (vgl. 1Pt 5:1-4; Lk 22:24-27; Jh 13:13-16).

V2. Dan spreekt hij de Kolossenzen aan als *“heilige en trouwe broeders”*. Met ‘broeders’ bedoelt hij zowel de broeders als de zusters. Het geeft de familieband aan die gelovigen met elkaar hebben en wijst op de wandel in gemeenschap met elkaar. De familieband van de Kolossenzen heeft nog een paar extra kenmerken. Het is een ‘heilige’ familie die God voor Zichzelf apart heeft gezet. Het is ook een ‘trouwe’ familie. Dat ziet meer op hun praktijk. Hun positie voor God en de praktijk van hun geloofsleven stemmen met elkaar overeen. Je zult beide kenmerken moeten bezitten om in staat te zijn de waarheid van deze brief te begrijpen.

Aan deze kenmerken voegt Paulus nog *“in Christus in Kolosse”* toe. Enerzijds zie je hierdoor dat de familieverhouding van geestelijke aard is met Christus, *“in Christus”*, als het bindende ‘element’. Anderzijds is het een verhouding die op aarde, in de plaats Kolosse, *“in Kolosse”*, wordt beleefd. Ik hoop dat voor de naam ‘Kolosse’ ook de naam kan worden ingevuld van de plaatselijke gemeente waar jij bij hoort. Of dat zo is, mag je zelf beoordelen aan de hand van Gods Woord.

Nadat hij de afzenders heeft voorgesteld en de geadresseerden heeft genoemd, heeft hij een wens voor de Kolossenzen. Hij wenst hun *“genade”* toe, dat wil zeggen dat ze bewust vanuit de gegeven genade zullen leven. Uit genade leven betekent niets van zichzelf verwachten, maar alles van God. Het gevolg zal *“vrede”* zijn. Iemand die in alles op God rekt, heeft constante vrede in zijn hart. Hij wenst hun dit toe van *“God onze Vader”*. God is de bron van genade en vrede. Door over Hem als ‘onze’ Vader te spreken, benadrukt hij nog eens de familieband die hij met de Kolossenzen heeft.

V3. Wat Paulus hier tegen de Kolossenzen zegt, moet hen goed hebben gedaan. Zou jij het niet bemoedigend vinden, als iemand tegen jou zou zeggen dat hij altijd voor jou dankt als hij in gebed is? Dank jij zelf ook voor anderen? Je hebt een speciale band met gelovigen voor wie je dankt. Je bent dan ook fijngevoelig voor hun geestelijke toestand. Zodra er in hun geestelijke toestand iets ten kwade verandert, zul je voor hen gaan bidden, juist omdat je merkt hoe jouw dank voor hen onder druk komt te staan.

Een woord van vermaning wordt eerder aangenomen van iemand, van wie je weet dat hij of zij voor je dankt. Als er dingen in iemands leven komen die jouw dank voor zo iemand verminderen, zal dat de aanleiding zijn om zo iemand daarover te benaderen. Zo gaat Paulus hier te werk.

Hij heeft een vertrouwelijke omgang met God Die hij kent als “*de God en Vader van onze Heer Jezus Christus*”. Door het woord ‘onze’ legt hij weer de klemtoon op zijn gemeenschap met de Kolossenzen in de verhouding waarin hij en zij staan zowel tot God de Vader als tot de Heer Jezus. Daarmee brengt hij de gemeenschap die zij hebben op Goddelijk niveau. Dat is de sfeer waarin hij verkeert en vanuit die sfeer benadert hij hen. In zijn brief komt hij tot hen, als het ware omgeven met de geur van het heiligdom. Die wil hij hun laten ruiken en proeven, opdat zij alles zullen loslaten wat daar niet bij past.

V4. In de *verzen 4-6* somt de apostel een aantal redenen voor zijn dank op. Pas daarna spreekt hij, vanaf *vers 9*, over de onderwerpen waarvoor hij bidt.

Hij heeft hen nooit gezien. Anderen hebben hem verteld van hun “*geloof*” en “*liefde*”. Betere bewijzen dat zij de Goddelijke natuur bezitten, kan hij niet wensen. Ze getuigen van de Heer Jezus. Dat gebeurt niet in het geheim. Nergens in het Nieuwe Testament worden we ertoe opgeroepen ons geloof voor onszelf te houden of er een soort geheim discipelschap op na te houden. Wie werkelijk bekeerd is, zal ernaar verlangen dat openlijk te belijden.

Van hun geloof wordt gezegd dat het *“in Christus Jezus”* is. Er zijn heel wat mensen die zeggen dat ze ‘gelooven’. Van doorslaggevende aard is natuurlijk in wie men gelooft (*vgl. 2Tm 1:12*). Wat de Kolossenzen betreft, is dat geen enkele vraag. Weten de mensen in jouw omgeving ook in Wie jij gelooft? Geloof in mensen of dromen of gevoelens geven geen zekerheid voor iemands geloof.

Als geloof in Christus aanwezig is, zal dat gepaard gaan met liefde voor alle gelovigen. Ook dat wordt van de Kolossenzen getuigd. Het is niet mogelijk God lief te hebben en zijn broeder te haten (*1Jh 4:20*). Verticaal, de liefde voor God, en horizontaal, de liefde voor de broeder, horen bij elkaar. Alleen God kent alle heiligen. Zodra wij een heilige, dat is een wedergeboren christen, leren kennen, hebben we hem lief. Dat is niet omdat hij aardig is, maar omdat hij van Christus is.

De liefde van de Kolossenzen is niet sektarisch, ze is niet beperkt tot een uitgekozen groep, maar omvat *“alle heiligen”*. Hun liefde geldt dezelfde groep als die, waarnaar de liefde van God uitgaat. Ze hebben niet alleen de gelovigen van de plaatselijke gemeenschap lief, ze hebben *alle* gelovigen lief, waar ze ook wonen. Dit voorbeeld is waard om door jou en mij nagevolgd te worden.

V5. Na geloof en liefde spreekt Paulus over *“de hoop”*. Hier heb je het derde element in de bekende ‘trits’ (= drietal) van geloof, hoop en liefde (*1Ko 13:13; 1Th 1:3; 5:8*). De hoop geeft inhoud aan hun geloof en liefde, het is er de stimulans voor. Er is geen krachtiger motief voor het geloof in de Heer Jezus en voor de liefde tot alle heiligen, dan de hoop die *“is weggelegd in de hemelen”*. Paulus dankt God, dat Hij dit nieuwe gezelschap van gelovigen heeft verbonden met de hemel.

Als jij aan de hoop in de hemelen denkt, zal je hart gevuld worden met de inhoud van die hoop, dat is de Heer Jezus. Dat zal dan weer als gevolg hebben dat jij allen liefhebt naar wie het hart van de Heer Jezus uitgaat.

De hoop maakt deel uit van het evangelie dat hun is gepredikt. De uitwerking van het evangelie is niet alleen voor hier-en-nu in de bevrijding uit de macht van de zonde. Het evangelie heeft ook betekenis voor de toekomst in het binnengaan van de eeuwige heerlijkheid. Hoe kan het ook anders? Christus is daar en wij zijn verlost om met Hem te zijn. Wij blijven niet altijd in deze wereld en hebben er ook niet ons thuis. We hebben een hoop. Die hoop verlicht ons pad door de wereld.

De hoop in de hemel geeft de Kolossenzen – en geeft jou en mij – een machtige aansporing om de medegelovigen lief te hebben. We zullen met al Gods kinderen eeuwig bij de Heer Jezus in de hemel zijn. Als die hoop in je leeft, zul je er wel voor oppassen om met een medegelovige ruzie te hebben.

Toen jou het evangelie werd verteld, is jou toen ook verteld van die hoop? Dat is bij de Kolossenzen blijkbaar het geval. Ik kan het me in mijn geval niet herinneren. Maar het is me inmiddels wel duidelijk geworden dat de hoop in de hemel onlosmakelijk verbonden is aan *“het Woord van de waarheid van het evangelie”*.

Die uitdrukking laat zien dat het evangelie een zuivere, niet met menselijke elementen vermengde blijde boodschap van God aan de mensen is. Zo is het tot hen gekomen en dat hebben ze geloofd en dat heeft hen gered. Het is alsof Paulus hier al zegt, waarop hij in *Kolossenzen 2* nader ingaat: ‘Als jullie dit weten, hoe zouden jullie je dan openstellen voor Griekse wijsbegeerte en Joodse overleveringen? Is er ooit een filosofie verkondigd in de wereld als blijde boodschap, waardoor mensen behouden zijn geworden, nieuw leven hebben gekregen en vrucht voor God zijn gaan dragen?’

Lees nog eens Kolossenzen 1:1-5.

Verwerking:

Dank voor een aantal mooie kenmerken van je broeders en zusters als je voor hen bidt.

## Kolossenzen 1:6-9

### De waarheid van het evangelie

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*... 6 dat tot u gekomen is, zoals het ook in de hele wereld vrucht draagt en groeit, evenals ook onder u, van de dag af dat u het hebt gehoord en de genade van God in waarheid hebt erkend. 7 Zo hebt u het geleerd van Epafras, onze geliefde medeslaaf, die een trouw dienaar van Christus voor u is, 8 die ons ook uw liefde in [de] Geest bekend heeft gemaakt. 9 Daarom houden ook wij, van de dag af dat wij ervan gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat u vervuld mag worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, ...*

V6. Laten we eens goed naar de kenmerken van het evangelie kijken. In de eerste plaats heb je al gezien dat het te maken heeft met de hoop, dat is met de toekomst. Een tweede kenmerk is dat deze blijde boodschap niet beperkt is gebleven tot het Joodse volk. Het evangelie heeft hen, de Kolossenzen die 'in de wereld' zijn, bereikt en ook jou. Het is "tot hen gekomen". Het staat er alsof het om een persoon gaat die ergens binnenkomt. En dat is in wezen ook zo, want in het evangelie wordt Christus voorgesteld.

Het derde kenmerk is dat het overal in de wereld, waar ook maar gelovigen zijn, "vrucht draagt". Wat het evangelie in Kolosse bewerkt, is overal in de wereld, bij iedere gelovige te zien. Het evangelie heeft jou in verbinding met God gebracht. Het evangelie bewerkt in jou vervolgens ook vrucht voor God. Het evangelie is eerst het zaad dat in jou eeuwig leven verwekte op het moment waarop je het hoorde en geloofde. Daardoor ben jij een vrucht van het evangelie voor God. Daarna is het evangelie het zaad geworden dat vrucht voortbrengt in jouw leven. Die vrucht is ook voor God.

Je moet eerst een vrucht zijn om vrucht te kunnen voortbrengen. Waar het evangelie is aangenomen, zie je vrucht en groei en geen stilstand of achteruitgang. Dit is het grote onderscheid tussen het christendom en alle andere godsdiensten en in het bijzonder het Joodse systeem. Alle godsdiensten eisen vrucht van een mens zonder innerlijke verandering. Het christendom echter brengt eerst innerlijke verandering door bekering en nieuw leven, waarna er vrucht en groei zichtbaar worden.

Het evangelie dat gepredikt wordt, is volmaakt in zichzelf. Dat moet je niet willen verrijken of verbeteren of gemakkelijker aanneembaar willen maken. Het kan door niets verrijkt of verbeterd worden. Wat rijker en beter kan, is het vrucht dragen en groeien. Het te prediken evangelie is Gods kant, het vrucht dragen en groeien is jouw kant. Jij kunt het vrucht dragen en de groei in de weg staan door allerlei dingen in je leven toe te laten die de Heer niet wil.

Dat gebeurt als je *“de genade van God”*, die je *“in waarheid hebt erkend”*, vergeet. Weet je je nog te herinneren hoe je met je zonden naar het kruis bent gegaan? Je erkende toen, dat je alleen door Gods genade gered kon worden. Je erkende dat Gods waarheid ook op jou van toepassing is als Hij verklaart: *“Want allen hebben gezondigd en komen tekort aan de heerlijkheid van God”* (Rm 3:23). Je erkende ook Zijn verlossing in Christus die Hij je in genade aanbood. Je bent bekeerd, hebt eeuwig leven en bent in staat tot vrucht dragen en groeien.

Blijf je voortdurend verwonderen over Gods genade die je oprecht hebt erkend. Je had er geen recht op. Het is een geschenk uit de hemel. Dan zul je het snel genoeg in de gaten hebben als er dingen in je leven komen die het proces van vrucht dragen en groeien vertragen of zelfs verhinderen.

V7. De mensen die invloed willen krijgen onder de Kolossenzen, leren dingen die in strijd zijn met het onderwijs van Epafraas. Als zij in hun boze opzet slagen, is het bij de Kolossenzen afgelopen met vrucht dragen en groeien. Epafraas heeft hun een zuiver evangelie gebracht. Hij is het middel tot hun bekering geweest.



Zonder enige jaloersheid verwijst Paulus naar de dienst die Epafraas daar heeft gedaan. Paulus onderstreept zo de juistheid van wat Epafraas heeft geleerd. Hij spreekt over het evangelie als een 'leer'. Dat is het ook. Het is geen dogma, het is een leer die leven betekent en dat niet alleen bij de nieuwe geboorte, maar in alles wat dit leven vervolgens inhoudt. Een mooie omschrijving van die leer kun je lezen in *Titus 2 (Tt 2:10-15)*.

Behalve de leer van Epafraas onderstreept Paulus ook zijn samenwerking met hem. Hij noemt hem "*onze geliefde medeslaaf*". Paulus plaatst Epafraas op één lijn met zichzelf en Timotheüs en geeft door het woord 'geliefde' uiting aan zijn bijzondere verbondenheid met Epafraas. Als dienaren zó over elkaar spreken, elkaar zó benaderen, zal de lage gedachte aan concurrentie geen ruimte krijgen.

Paulus roemt ook de trouw van Epafraas in zijn dienst voor Christus. Trouw is de belangrijkste eigenschap voor elke dienst die voor de Heer wordt gedaan (*1Ko 4:2*). De Heer beloont niet een gave of succes, maar trouw (*Mt 25:20-23*). Dat mag voor jou en mij een grote stimulans zijn om helemaal voor Hem te leven en niet jaloers te zijn op wat anderen doen.

V8. De trouwe dienst van Epafraas voor Christus uit zich in zijn zorg voor de Kolossenzen. Zijn dienst is niet opgehouden met de prediking van het evangelie. Hij besteedt ook nazorg. Omdat hij het gevaar ziet opkomen dat ze van Christus afwijken, heeft hij Paulus en Timotheüs opgezocht. Hij heeft niet alleen gesproken over de dwalingen die ingang dreigen te vinden. Hij heeft ook verteld van de diepe en oprechte christelijke liefde van de Kolossenzen, waarvan de Geest de Bron is. Het is tevens een bewijs dat het nog niet te laat is voor correctie. De Geest is nog echt aan het werk bij hen.

V9. Na deze inleiding vol dank laat Paulus hun weten dat hij, vanaf het ogenblik dat hij van hun bekering heeft gehoord, voortdurend voor hen bidt. Hier zie je de beste manier om je geestelijke belangstelling voor bepaalde gelovigen levend te houden. Paulus laat hun

ook de inhoud van zijn gebed voor hen weten. Daaruit kun je leren hoe en wat je voor anderen kunt bidden.

Ons bidden en vragen heeft alles te maken met onze kijk op Gods belangstelling voor Zijn kinderen. Als wij ons meer bewust zouden zijn van Gods intense belangstelling voor al de Zijnen, zouden we dan niet meer voor hen bidden en minder aan onze eigen problemen denken? Wij lijken vaak meer op de Abraham die voor zichzelf vraagt: *“Wat zult U mij [dan] geven?”* (Gn 15:2), dan op de Abraham die voor God neerzit, Hem aanbidt en voor anderen vraagt (Gn 18:23-33). Paulus lijkt meer op de laatste.

Het eerste wat hij vraagt, is dat zij *“vervuld”* mogen worden *“met de kennis van Zijn wil”*, dat wil zeggen dat zij Gods wil ten volle leren kennen en daarmee vervuld zullen worden. Met minder is de apostel niet tevreden. De wil van God moet hun hele denken en heel hun gezichtsveld vullen. Dan is er geen plaats meer voor onze wil of voor opkomende dwalingen.

Het doen van de wil van God is echter geen kwestie van blinde gehoorzaamheid. Daarom vraagt de apostel vervolgens om *“alle wijsheid en geestelijk inzicht”*. Dat maakt je bekwaam om op de juiste wijze en met geestelijk onderscheidingsvermogen Gods wil in je leven uit te werken.

Lees nog eens Kolossenzen 1:6-9.

Verwerking:

Welke geloofswaarheden zijn verbonden aan het evangelie?

## Kolossenzen 1:10-13

### De Heer waardig wandelen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

..., 10 om de Heer waardig te wandelen tot al [Zijn] welbehagen, terwijl u in alle goed werk vrucht draagt en opgroeit door de kennis van God, 11 met alle kracht bekrachtigd, naar de sterkte van Zijn heerlijkheid, tot alle volharding en lankmoedigheid, met blijdschap, 12 terwijl u de Vader dankt, Die u bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan het erfdeel van de heiligen in het licht; 13 Die ons gered heeft uit de macht van de duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde, ...

V10. Met dit vers komen we tot de kern van de brief. Het gaat erom “de Heer waardig te wandelen”. Dat wordt niet gezegd tot een select groepje, tot superchristenen, maar tot alle christenen. Het is ook niet een formule die leidt tot de vorming van geschoolde predikers die in staat zijn hun kennis aan grote groepen mensen over te dragen. Nee, het is een opdracht die voor iedere gelovige de hoogste prioriteit behoort te hebben. Jij wordt hier opgeroepen tot een wandel in overeenstemming met de waardigheid van de Heer. Dan moet je die waardigheid wel kennen. Nou, die wordt vanaf vers 16 ruim onder je aandacht gebracht.

Dat Hij ‘Heer’ wordt genoemd, bepaalt je bij de positie die de Heer Jezus nu inneemt, een positie die Hij van God heeft gekregen (Hd 2:36). Behalve het kennen van Zijn waardigheid is ook van belang dat jij rekening houdt met Zijn rechten als Heer op elk aspect van je leven. Het kennen van Zijn waardigheid en het erkennen van Zijn heerschappij hebben tot gevolg dat heel je wandel een “welbehagen” voor God zal zijn. God zal in zo’n wandel het beeld van Zijn Zoon herkennen. Daar wordt Hij blij van.

En moet je nu eens kijken welke andere prachtige uitwerkingen een dergelijke wandel heeft. Eerst is er sprake van “*alle goed werk*”. Dat kun je zien als een veelsoortige vrucht waarvan elk goed werk een bepaalde vrucht is. Die vrucht, dat goede werk, is het resultaat van je verbinding met de Heer Jezus als de ware wijnstok (*Jh 15:1*).

Soms ben je al blij als je een keer een goed werk doet, maar daarmee is God niet tevreden. Hij geeft je alle middelen die nodig zijn om niets anders dan goed werk te verrichten. Van die middelen maak je gebruik door de vorige en de volgende verzen in je op te nemen en hun uitwerking te laten hebben in je leven. Als God je zo overvloedig van deze middelen voorziet, mag je er niet mee tevreden zijn dat je af en toe eens iets goeds doet.

Evenals in *vers 6* volgt ook hier op het vrucht dragen de groei. Bij *vrucht dragen* denk je meer aan het genot van Hem voor Wie de vrucht is. Dat komt dan ook op de eerste plaats. Bij *groei* denk je aan leven dat zich ontwikkelt, een proces van toename, van rijp worden. Dat ziet op de gelovige.

Het gaat hier niet om groeien in de kennis van God, maar om groeien door de aanwezige kennis van God. Als we toepassen in ons leven wat we van Hem kennen, zullen we groeien. Het is dan ook onzin als je hoort beweren dat het om ‘praktisch’ christendom gaat en dat kennis er niet toe doet. Zonder kennis is het helemaal niet mogelijk om in je geloof te groeien en je christen zijn in praktijk te brengen. Het is sowieso dwaasheid om te veronderstellen dat je iets in praktijk kunt brengen, zonder dat je weet hoe dat moet. Dat geldt voor het maatschappelijk leven en net zo goed voor het geestelijk leven.

*V11*. In de maatschappij zie je ook dat mensen die met kennis van zaken spreken, kracht uitstralen. Jouw kracht om de Heer waardig te wandelen ligt in de kennis van God. Hoe beter je God kent, des te minder gevoelig ben je voor tegenstand en allerlei dwalingen. Je bent bekrachtigd met “*alle kracht*”, er is kracht om elke vorm van tegenstand te overwinnen.

Het is geen kracht uit een aardse, menselijke bron. Dan zou er geen garantie voor de overwinning zijn. Nee, jouw kracht komt uit de hemelse heerlijkheid, Gods heerlijkheid, de heerlijkheid van de Heer Jezus. Dat is de bron waarmee jij in verbinding bent gebracht en daartegen is niets bestand.

Die kracht is niet alleen bestand tegen *heftige* aanvallen, hij is ook bestand tegen *langdurige* aanvallen. Zolang je op aarde bent, zal er tegenstand zijn. Het geweldige van die kracht is dat je daardoor ook in alles kunt volhouden! En terwijl je volhardt, blijf je geduldig en ben je zelfs blij. Dat maak je niet mee bij mensen die Christus niet kennen. Misschien hebben ze een geweldig uithoudingsvermogen en kunnen ze heel wat tegenslagen incasseren. Het geduld raakt echter een keer op, om over blijdschap maar helemaal niet te spreken.

De christen die met heel zijn hart op Christus is gericht, is in staat om in plaats van vurig te verlangen van het lijden verlost te worden, het lijden met geduld en zelfs met blijdschap te verdragen (1Pt 1:6-9). Dát is het wonder van echte kracht en niet het verrichten van heldendaden in de vorm van wonderen en tekenen, zoals genezingen of duivel uitdrijvingen. Je wordt met alle kracht bekrachtigd met als norm Christus in de heerlijkheid om geduldig en verdraagzaam te zijn in een wereld waarin je leven met God verdrukking en lijden ondergaat. Er is geen duidelijker bewijs van kracht dan juist deze houding.

V12. Een wandel in die houding geeft blijdschap. Deze blijdschap richt zich op de Vader en uit zich in dank aan Hem. Hierdoor word je boven de omstandigheden uitgetild. Je gedachten worden gericht op wat de Vader met je heeft gedaan en wat Hij je heeft gegeven. Als je dat ziet, kun je gewoon niet anders dan Hem danken.

Hij heeft je nu al bekwaam gemaakt om, samen met alle heiligen die tot de gemeente behoren, het erfdeel in het licht van Gods tegenwoordigheid te genieten. Dát is even wat! Er staat niet dat Hij je nog

wel een keer, ergens in de toekomst, bekwaam zal maken. Er staat ook niet dat je het wel bent, maar dat je er nog in moet groeien. Dat is allemaal niet aan de orde. Je bekwaamheid is een vaststaand feit. Je hebt die gekregen door de nieuwe natuur. Je bent uit God geboren, je hebt de natuur van God gekregen en daardoor kun je in het licht van God zijn.

Het erfdeel is wel iets wat in de toekomst ligt. Petrus spreekt daar ook over (*1Pt 1:3-4*). Het erfdeel is, wat de Heer Jezus zal bezitten als Hij over alle dingen zal regeren. Je zult dan met Hem mogen regeren. Jij erft van God als Zijn kind (*Rm 8:17*), dat wil zeggen dat je de erfenis van je Vader ontvangt. De Vader Die jou het recht op de erfenis heeft gegeven, heeft jou erop voorbereid om die te ontvangen en te genieten.

V13. Er moest wel wat met je gebeuren om je geschikt te maken om deel te krijgen aan dat erfdeel! Je behoorde namelijk eerst helemaal niet bij het licht, maar bij het tegenovergestelde, de duisternis. Je was in de macht ervan, de duisternis hield je gevangen. De vorst van de duisternis, de satan, was je baas. Wie in de duisternis zit, mist elk spootje licht. Er is geen enkele oriëntatie waar je bent en waar je heen gaat.

Hoe groot de duisternis is, is gebleken toen de Heer Jezus kwam als het licht. Maar de duisternis bleef (*Jh 1:5*) omdat de mensen de duisternis liever hadden dan het licht (*Jh 3:19*). De macht van de duisternis over de mens is het duidelijkst gebleken toen mensen de Heer Jezus gevangennamen en doodden (*Lk 22:53*). Maar de genade van God is groter. De Heer Jezus heeft de macht van de duisternis overwonnen. Hij is opgestaan uit de doden. Als resultaat daarvan heeft Hij, Die gezegd heeft “*uit duisternis zal licht schijnen*”, ook geschenen in jouw hart en je gered uit die macht (*2Ko 4:6*).

Daarbij is het niet gebleven. Nadat Hij je gered heeft, ben je niet in een soort niemandsland terechtgekomen. De Vader heeft je ook niet teruggeplaatst in een hersteld paradijs. Het is veel heerlijker:

Hij heeft je overgebracht *“in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde”*. In dat rijk is de Zoon het middelpunt. De atmosfeer van dat rijk is de liefde van de Vader voor de Zoon.

Als je aan een koninkrijk denkt, denk je aan heerschappij en onderwerping. Dat is hier ook zo, maar het is alles ingebed in de liefde van de Vader voor de Zoon. Het is niet ‘slechts’ een atmosfeer, het gaat om Goddelijke Personen. Je bent nu al in verbinding gebracht met de Vader en de Zoon en Hun liefde omsluit nu ook jou. Ik weet niet of er iets denkbaar is wat groter is.

Lees nog eens Kolossenzen 1:10-13.

Verwerking:

Ga na welke zegeningen Paulus hier allemaal heeft opgenoemd. Dank de Vader voor elke zegen.

## Kolossenzen 1:14-19

### De heerlijkheid van de Zoon

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

..., 14 in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden. 15 Hij is [het] Beeld van de onzichtbare God, [de] Eerstgeborene van [de] hele schepping, 16 want in Hem zijn alle dingen geschapen in de hemelen en op de aarde, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten: alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. 17 En Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan samen in Hem. 18 En Hij is het Hoofd van het lichaam, de gemeente, Hij Die [het] begin is, [de] Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in alle dingen de eerste plaats zou innemen. 19 Want het behaagde de hele Volheid in Hem te wonen ...

V14. Alle voorgaande zegeningen zijn mogelijk gemaakt door de Heer Jezus. Je kon alleen uit de macht van de duisternis gered worden door “verlossing”. Verlossing is niet alleen een daad van macht. Verlossing kon alleen gebeuren door het betalen van een losprijs. De Heer Jezus heeft aan het kruis met Zijn bloed voor jouw verlossing betaald (1Pt 1:18). Hij gaf Zijn leven (Mt 20:28). Hierdoor ben je Zijn eigendom geworden (1Ko 6:20). Alles wat we nu nog met ons leven voor onszelf doen, stelen we van Hem, want wij zijn helemaal van Hem.

Er is nog een geweldig gevolg van de prijs die Hij betaalde en dat is “de vergeving van de zonden”. Al jouw zonden zijn vergeven! Ben je je dat misschien nog niet bewust? Je bent vrij, maar je hebt het gevoel dat er toch nog een schuldenlast op je drukt. Je mag vrij zijn en toch ga je nog zuchtend je weg? Wees gerust – ook dat probleem is door het bloed van de Heer Jezus volkomen opgelost. Je zonden zijn vergeven, ze zijn weg, voor eeuwig verdwenen van voor Gods aangezicht. Hij ziet ze niet meer en gedenkt ze niet meer. Twijfel je daar



nog wel eens aan? Luister dan naar het getuigenis van de Schrift: *“En het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde”* (1Jh 1:7b).

Verlossing en vergeving zijn door God gegeven en door Christus bewerkt. Hierdoor kan elke lastige vraag die bij je kan opkomen of die jou kan worden gesteld, afdoende beantwoord worden. Ik denk dan aan mensen die jou het recht op het erfdeel willen betwisten. Of dat je misschien jezelf onbekwaam acht om de zegen ervan te genieten. Je mag het zeggen, in nederigheid, maar toch ook blijmoedig en met zekerheid, dat je verlost bent en vergeving van je zonden hebt ontvangen.

Je bent in staat om je ten volle met ‘de Zoon van Zijn liefde’ bezig te houden. Als je de Vader aan het danken bent, kom je automatisch bij de Zoon (Jh 5:23). Je zou kunnen zeggen dat de Vader de bron van alle zegen is en dat de Zoon het kanaal is waardoor alle zegen tot je komt. De Zoon heeft alle plannen uitgevoerd, ten koste van Zichzelf. Het gaat hier om lofprijzing. Dank de Vader, Die de bron van alle zegen is. Dank de Zoon van Zijn liefde, door Wie alle zegen naar je toe komt.

V15. En Wie is die Zoon van Zijn liefde, Die deze zegeningen voor ons heeft opengesteld? De apostel gaat de Heer Jezus hierna voorstellen, niet alleen om je hart te verkwikken, maar om het te vullen, zodat er voor niets anders meer plaats is. Hij vertelt achtereenvolgens

1. Wie Christus is *in Zichzelf*,
2. Wie Hij is *in de werken* die Hij heeft volbracht en
3. Wie Hij is *in de Zijnen*.

*“Hij is het Beeld van ... God”*, dat betekent de vertegenwoordiger, de representant, van God. Hij alleen kan dat zijn omdat Hij Zelf God is. Het houdt de volkomen gelijkheid van de Zoon met de Vader in, in Zijn Wezen, Zijn natuur en Zijn bestaan als de Eeuwige (Jh 14:9; 1:18). Alleen door Hem kunnen we God, Die ‘onzichtbaar’ is, zien en leren kennen.

Hij is ook “[de] Eerstgeborene van [de] hele schepping” (vgl. Rm 8:29; Hb 1:6; Op 1:5). Dat wil niet zeggen dat Hij van alle mensen het eerst geboren is. Het duidt de boven allen verheven plaats van de Zoon aan. Het geeft de rangorde aan.

De Heer Jezus is geen schepsel. Hij is niet de ‘eerstgeschapene’. Hij gaat al het geschapene te boven. Hij is namelijk de Schepper. Hij is de Eerstgeborene omdat Hij alle dingen geschapen heeft. Als de Schepper intreedt in Zijn eigen schepping door als Mens geboren te worden, kan het niet anders of Hij moet de Eerstgeborene zijn. Hij is het Hoofd van de schepping.

V16. Van de drie personen van de Godheid wordt de schepping altijd aan de Zoon toegeschreven (*Jh 1:3; Hb 1:1-2*). Alles wat er is in de hemelen en op de aarde, dat is in het heelal, zowel in zijn zichtbare als in zijn onzichtbare vorm, dankt zijn bestaan aan Hem.

De tronen, heerschappijen, overheden en machten lijken aanduidingen te zijn voor verschillende engelenmachten (*Ef 6:12; 1Pt 3:22*). Hoe indrukwekkend die engelenwereld ook mag zijn, de heerlijkheid van de Zoon Die hen geschapen heeft, is oneindig veel groter. De hele engelenwereld wordt opgeroepen Hem te aanbidden en staat Hem ten dienste (*Hb 1:6-7*).

Hij heeft hen geschapen in de kracht die Hem eigen is, “in Hem”, Hij heeft het persoonlijk gedaan, “door Hem”, en Hij heeft het tot Zijn eigen eer gedaan, “tot Hem”. Hij is de oorsprong, de werkzame kracht en het doel van de schepping. Dit sluit elke aanbidding van iets of iemand anders uit.

V17. De woorden “Hij is vóór alle dingen” brengen tot uitdrukking dat Hij de eeuwige Zoon is, de eeuwig Zijnde, Hij is van vóór de schepping. Hij heeft een eeuwig voorbestaan. Hij staat buiten de schepping, Hij maakt er geen deel van uit, Hij is Zelf geen schepsel. Dat laat Hij ook zien door alles door Zijn eigen kracht te bewaren (*Hb 1:3*). Hij heeft alles niet alleen doen ontstaan, maar ook het huidige bestaan is aan Hem te danken. Planeten beschrijven hun

voorgescreven baan alleen omdat Hij hun die gewezen heeft en hen daarin houdt. Zou Hij Zijn hand één ogenblik terugtrekken, dan was het afgelopen met de wereld.

V18. Na Zijn heerlijkheid als Hoofd van de schepping spreekt Paulus in dit vers over een tweede hoofdschap van de Heer Jezus. Je zou kunnen zeggen dat, zoals Hij Hoofd is van de eerste of oude schepping, Hij ook Hoofd is van de nieuwe schepping. 'Hoofd' staat voor gezag en heerschappij en ook voor leven en groei. Dat geldt ook voor de nieuwe schepping, voor de gemeente. Die dankt haar bestaan aan Hem. Hij is het begin, de oorsprong ervan (*Op 3:14*). Hij is in absolute zin het begin van alles, terwijl en omdat Hij Zelf zonder begin is.

Er is wel een groot verschil tussen de wijze waarop de eerste schepping tot stand is gekomen en de wijze waarop de tweede is ontstaan. De eerste is ontstaan door het woord van Zijn macht (*Gn 1:4,6,9,11,14,20,24; Ps 33:6,9*). Om Hoofd van de nieuwe schepping te worden, moest Hij Mens worden en in de dood gaan, om daaruit weer op te staan.

De opstanding van de Heer Jezus is het nieuwe begin voor God. Daardoor is de gemeente, hier als lichaam aangeduid, ontstaan. Je kunt het vergelijken met de manier waarop Eva uit Adam werd gevormd. God legde Adam in een doodsslaap. Tijdens die doodsslaap nam God een rib uit zijn lichaam en bouwde die tot een vrouw. Toen Adam haar zag, zei hij: *"Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees!"* (*Gn 2:21-23*). Paulus past dit toe op Christus en de gemeente (*Ef 5:30*). De gemeente is het lichaam van Christus en Christus is het Hoofd ervan. Hij bestuurt het lichaam en geeft het wat het nodig heeft.

De Heer Jezus heeft niet alleen de eerste plaats in de eerste of de oude schepping; ook in de nieuwe schepping is Hij Hoofd en Eerstgeborene. In de nieuwe schepping is Hij *"[de] Eerstgeborene uit de doden"*. Dat wil niet zeggen dat Hij de eerste is Die uit de doden

opstond. Er zijn al eerder mensen uit de doden opgestaan, maar ook hier is Hij de Eerstgeborene omdat Hij de voorrang heeft boven ieder ander die uit de doden is opgestaan of nog zal opstaan.

Hij is de Eerste omdat Hij bij Zijn opstanding levend is geworden tot in alle eeuwigheid (*Op 1:18*). Hij is door de opstanding in een andere wereld binnengegaan. Door dat te doen heeft Hij die wereld ook voor anderen geopend. Zijn opstanding zal worden gevolgd door de opstanding van allen die in Hem geloven. Het bijzondere van deze positie is, dat Hij door Zijn opstanding *“in alle dingen de eerste plaats”* inneemt als Mens.

Als God heeft Hij de heerlijkheid van de Schepper, maar Hij is Mens geworden om als Mens in de dood te kunnen gaan. Als Mens is Hij opgestaan uit de dood en als Mens is Hij naar de hemel gegaan. Hij is Mens geworden om het tot in eeuwigheid te blijven. Dat maakt Zijn heerlijkheid niet minder, het maakt die juist groter.

V19. Dat blijkt wel uit de woorden van dit vers: *“Want het behaagde de hele Volheid in Hem te wonen.”* In de Heer Jezus – want Hij is die ‘Hem’ – woont de drie-enige God met vreugde. Dat was zo toen Hij op aarde kwam, toen Hij Gods werk deed, en ook toen Hij daarna naar de hemel terugkeerde. God Zelf is in al Zijn Volheid, zonder enige beperking, in de Persoon van Christus geopenbaard. In Hem is de drie-enige God betrokken bij het nieuwe begin. Hoe groot is Zijn heerlijkheid!

Lees nog eens Kolossenzen 1:14-19.

Verwerking:

Welke heerlijkheden van de Heer Jezus heb je in dit gedeelte ontdekt?

## Kolossenzen 1:20-23

### Verzoening en bediening

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

... 20 en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van Zijn kruis, <door Hem,> hetzij de dingen op de aarde, hetzij de dingen in de hemelen. 21 En u, die er vroeger vreemd aan was en vijandig gezind was door uw boze werken, heeft Hij echter nu verzoend 22 in het lichaam van Zijn vlees door de dood, om u heilig, onberispelijk en onstraffelijk voor Zich te stellen; 23 als u namelijk blijft in het geloof, gegrond en vast, en zich niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie dat u gehoord hebt, dat gepredikt is in [de] hele schepping die onder de hemel is, waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben.

Je hebt in de voorgaande verzen gezien dat de heerlijkheid van de Zoon in twee soorten hoofdschap is voorgesteld:

1. Zijn hoofdschap over de schepping en
2. Zijn hoofdschap in de opstanding.

Je krijgt nog meer heerlijkheden te zien die ook in verbinding staan met de oude schepping enerzijds en met de nieuwe schepping of opstanding anderzijds.

Zo zijn er ook twee verzoeningen:

1. één van de schepping en
2. één van de heiligen (gelovigen) die de gemeente vormen (verzen 20-22).

Er zijn ook twee bedieningen die uit Hem voortkomen:

1. de bediening van het evangelie dat gepredikt wordt in de hele schepping en

2. de bediening van de gemeente (*verzen 23-25*).

V20. Eerst lezen we over de verzoening van alle dingen ofwel van de schepping. Verzoening is het tot stand brengen van een verhouding van vrede waar eerst vijandschap was (*Rm 5:10*). Door de zonde is er vijandschap ontstaan tussen de mens en God. In zijn zonde heeft de mens de schepping met zich meegesleept. De schepping staat nu nog onder de heerschappij van de satan (*Jh 12:31*).

Door Zijn werk op het kruis heeft de Heer Jezus satans macht verbroken. De zonde zal van de wereld worden weggenomen op grond van dat eens voor altijd volbrachte werk (*Jh 1:29; Hb 9:26*). Het volle resultaat van het werk van Christus zullen we zien als Hij Zijn heerschappij openlijk zal uitoefenen. Voor God en voor het geloof heeft Hij die heerschappij nu al (*Mt 28:18; Hb 2:8-9*).

Nu alles is weggenomen wat storing veroorzaakte, kan er vrede komen. Die vrede is gemaakt op het kruis en zal in het vreedrijk en in de eeuwigheid genoten worden. Het wordt de verademing van alles wat nu zucht (*Rm 8:22*) onder de boze, verderf bewerkende macht van de zonde onder de regie van de satan.

De vrede is gebaseerd op "*het bloed van Zijn kruis*", dat is het kruis van Christus. Op het kruis stortte de Heer Jezus Zijn bloed. Omdat dit het bloed van het vlekkeloze en onbesmette Lam is, door Petrus "*kostbaar bloed*" genoemd (*1Pt 1:19*), is deze basis onaantastbaar en behoudt eeuwig zijn waarde. Je kunt het zo zeggen: de basis van de verzoening is gelegd door het bloed van de Heer Jezus, de verzoening van de dingen op aarde en in de hemel met God is nog toekomstig.

Met de verzoening van alle dingen wordt natuurlijk niet de verzoening van onbekeerde mensen bedoeld, ook niet van de satan en zijn demonen. Zij worden niet verzoend, maar onderworpen aan Christus (*Fp 2:10*). Het gaat om de "*dingen*" op de aarde en in de hemelen,

de stoffelijke wereld. De leer van de alverzoening is een ernstige dwaalleer en leugen van de satan.\*

V21. De verzoening van alle dingen laat nog even op zich wachten. Wel zijn er *mensen* die al verzoend zijn, waartoe ook jij behoort. Prijs de Heer daarvoor! Jij hebt in het geloof je hand gelegd op het bloed van Christus als ook voor jouw zonden gestort. Voordat je geloofde, stond je buiten de verzoening, je was er "*vreemd aan*", je was de verzoening zelfs "*vijandig gezind*". Dat kwam tot uitdrukking in de "*boze werken*" die je deed.

V22. Om je te kunnen verzoenen moest de Heer Jezus Mens worden. Hij heeft "*in het lichaam van Zijn vlees*" jouw zonden op het kruis gedragen (1Pt 2:24). Zijn dood is het zekere bewijs dat Hij Gods oordeel over jouw zonden kreeg. De dood is namelijk het loon van de zonde (Rm 6:23). Tegelijk vond echter verzoening plaats door de dood van Christus. Zijn dood is de zekere grondslag waarop de verzoening rust.

Het gevolg is dat je in de gunst van God staat. Hij ziet je als "*heilig*", dat is volmaakt geschikt voor Zijn tegenwoordigheid. Er kan niets meer op je worden aangemerkt. Er kan geen enkele klacht tegen je worden ingebracht die enige kans van slagen heeft. God, mensen en de satan kunnen niets vinden waarop een vinger gelegd kan worden. De dood van Christus heeft in alles voorzien.

Christus plaatst jou "*voor Zich*" als het volmaakte resultaat van Zijn volmaakte werk in het volmaakte licht van God op een wijze waarop geen enkele smet geworpen kan worden. Aan de rechtvaardige eisen van God is door het verzoeningswerk van Christus volkomen voldaan, zodat er geen enkele vraag naar de rechtmatigheid ervan kan worden opgeworpen.

---

\* Zie het boekje Verzoening, de dwaling van de 'algemene verzoening' en de dwaalleer van de 'alverzoening' weerlegd op [www.oudesparen.nl](http://www.oudesparen.nl).

V23. Na de zekerheden die het geloof biedt, komt er een “als”. Dat lijkt het voorgaande onzeker te maken, alsof het toch van onze inspanning zou afhangen om er deel aan te hebben en te houden. De kracht van dit ‘als’ is echter dat daardoor het kaf van het koren wordt gescheiden. Het doel ervan is het geloof te bemoedigen en de zelfbewuste naamchristen te veroordelen.

Een naamchristen is iemand die alleen maar met de mond belijdt christen te zijn. Hij is nooit met berouw over zijn zonden tot God gegaan. Hij heeft nooit in geloof de kracht van het bloed van Christus voor de vergeving van zijn zonden aanvaard. Je hebt alleen deel aan de voorgaande zegeningen als je geloof echt is, als je werkelijk de Heer toebehoort. Daarop mag je volmondig ‘ja’ zeggen. Je zult het bewijs daarvan leveren doordat je “blijft in het geloof” dat in het evangelie tot je is gekomen en dat je hebt aangenomen.

Wat Paulus hier zegt, is dan ook niet bedoeld om je alsnog aan het twijfelen te brengen. Het is juist bedoeld om je te bemoedigen. Je bent het toch helemaal met hem eens dat geloof blijkt uit het vasthouden eraan, juist als er tegenstand komt? Je krijgt in je geloof met tegenstand te maken, zowel door vijandschap van mensen als door vleierij van dwaalleraren.

Als je geloof echt is, ben je “gegrond en vast”. Je laat je niet “afbrengen van de hoop van het evangelie”. Als je geloof niet echt is, val je door de mand. De ‘hoop van het evangelie’ is niet de hoop om gered te worden door het evangelie, maar is Christus. Het evangelie is niet de samenvatting van een aantal regels die je moet houden; de inhoud van het evangelie is een Persoon. Als je door het geloof met Hem verbonden bent, zul je niets willen toelaten dat je zicht op Hem vermindert of wegneemt. Dit verlangen naar Hem is bij iedereen aanwezig die Hem in waarheid liefheeft. Ik twijfel er niet aan dat dit ook bij jou zo is. Dit evangelie heb jij gehoord, net zoals de Kolossenzen het hebben gehoord (*vers 6*).

Van dit evangelie is Paulus een dienaar geworden. Het terrein van zijn dienst is de hele schepping. Het evangelie is wereldwijd geldig



en universeel van toepassing (*Mt 28:19; Mk 16:15; Hd 1:8*). Zijn dienst is speciaal gericht op alle volken die er “*onder de hemel*” zijn (*vgl. Gl 2:7*), hoewel hij zeker de Joden niet uitsluit. In zijn liefde voor hen richtte hij, als hij ergens kwam, juist het eerst het woord tot hen (*Hd 13:45-46; Rm 1:16*). Maar het evangelie is niet beperkt tot de grenzen van Israël. Het strekt zich uit tot de einden van het aardrijk (*Hd 1:8*).

‘De hele schepping die onder de hemel is’, is het terrein van Paulus’ dienst. Hier zie je een verbinding met het hoofdschap van Christus over de schepping. Dit hoofdschap, zo heb je gelezen, betreft alle dingen in de hemelen en op de aarde. Dat geeft tegelijk aan dat er een verschil is met het evangelie. Dat het evangelie niet in de hemel, maar op aarde wordt gepredikt, wordt aangetoond door de woorden “*die onder de hemel is*”. Het evangelie wordt tot mensen op aarde gericht, niet tot engelen in de hemel.

Ditzelfde verschil heb je gezien bij de twee aspecten van de verzoening. De verzoening van alle dingen wil niet zeggen dat alle mensen verzoend worden. Alleen die mensen worden verzoend die in de Heer Jezus geloven. Dit gebeurt op hetzelfde moment dat ze hun zonden belijden en geloven dat Zijn bloed ook hun zonden voor God bedekt.

Paulus is een dienaar van het evangelie geworden. De Heer Jezus heeft hem in die bediening gesteld (*1Tm 1:12*). Vóór die tijd was hij een lasteraar, een vervolger van de gemeente (*1Tm 1:13*). Nu is hij zowel een prediker als een leraar (*1Tm 2:7*). Hij predikt het evangelie aan alle mensen en hij onderwijst hen die tot geloof zijn gekomen en daardoor tot de gemeente behoren. Zijn dienst aan de gemeente komt in de volgende verzen aan de orde.

Lees nog eens Kolossenzen 1:20-23.

Verwerking:

Wat leer je in deze verzen over de verzoening?

## Kolossenzen 1:24-29

### Christus in u – volmaakt in Christus

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*24 Thans verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vul in mijn vlees aan wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus voor Zijn lichaam, dat is de gemeente, 25 waarvan ik een dienaar geworden ben overeenkomstig het rentmeesterschap van God dat mij gegeven is voor u, om het Woord van God te voleindigen: 26 de verborgenheid, die van alle eeuwen en geslachten verborgen is geweest, maar die nu geopenbaard is aan Zijn heiligen. 27 Aan hen heeft God willen bekendmaken welke de rijkdom is van de heerlijkheid van deze verborgenheid onder de volken, welke is Christus in u, de hoop van de heerlijkheid. 28 Hem verkondigen wij, terwijl wij iedere mens terechtwijzen en iedere mens leren in alle wijsheid, om iedere mens volmaakt te stellen in Christus. 29 Hiervoor arbeid ik ook onder strijd naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.*

In vers 23 heeft Paulus een begin gemaakt met iets te zeggen over zijn bediening. Daar spreekt hij over zijn dienst in het evangelie dat hij predikt 'in de hele schepping die onder de hemel is'. Nu gaat hij over zijn andere bediening spreken, die van de gemeente. Die bediening heeft dezelfde twee aspecten als het hoofdschap van Christus en de verzoening door Christus. En ook die bediening is verbonden enerzijds met de schepping en anderzijds met de opstanding.

We hebben gezien dat er een tweevoudig hoofdschap van Christus is, en wel dat Hij

1. Hoofd over de schepping en
2. Hoofd van het lichaam is,

en dat er een tweevoudige verzoening door Christus is, namelijk

1. van alle dingen, straks, en
2. van personen, nu al.

Hiermee in verbinding is er een tweevoudige bediening van Paulus en wel die

1. van het evangelie en die
2. van de gemeente.

V24. Aan het dienen van de gemeente is voor Paulus lijden verbonden. Hij lijdt om de waarheid van de gemeente bekend te maken. Daarvoor is hij in gevangenschap. Van dit lijden zegt hij tegen de Kolossenzen dat het voor hen, "*voor u*", is. Zijn lijden voor de wereldwijde gemeente betekent lijden voor de plaatselijke gemeente. In de plaatselijke gemeente zie je wat geldt voor de wereldwijde gemeente.

Deze vorm van lijden noemt Paulus een aanvulling op het lijden van Christus voor Zijn gemeente. Hij spreekt hier niet over het lijden *voor* Christus, maar *van* Christus. Het lijden van Paulus is van hetzelfde karakter als het lijden van Christus. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat hij in dezelfde mate lijdt en al helemaal niet vanwege de verzoening. Aan de verzoening ontbreekt niets, die is compleet in zichzelf. God heeft door het lijden dat Zijn Zoon op het kruis onderging, "*door het bloed van Zijn eigen [Zoon]*", de gemeente verworven (Hd 20:28).

Nee, het gaat hier om het lijden van de Heer Jezus als Getuige van God op aarde. In Zijn getuigenis heeft de Heer Jezus God geopenbaard. Dat bracht overvloedig lijden over Hem, want de mens wilde niet breken met zijn zondige weg en daden. De Heer Jezus heeft in Zijn leven op aarde God geopenbaard, maar niet al Gods eeuwige plannen (Jh 16:12). Pas toen de Heilige Geest op aarde kwam, kregen de gelovigen inzicht in Gods plannen en wel door de apostel Paulus (Hd 20:27). Het getuigen van die waarheid heeft voor Paulus overvloedig lijden met zich meegebracht. Dit is geen plaatsvervangend

lijden, het is een aanvullend lijden. Op aarde kon de Heer niet voor die waarheid lijden omdat Hij die nog niet had geopenbaard.

Paulus beschouwt zijn lijden voor de gemeente niet als een noodzakelijk kwaad. Hij is er blij om. Hij ziet de gemeente als het lichaam van Christus, als het gezelschap van mensen dat op een bijzondere wijze aan Christus is verbonden. Het ziet wat de gemeente voor het hart van Christus betekent. Daarom schuwt hij het lijden niet, hij zet zich ervoor in.

V25. Hij wil dat allen die tot de gemeente behoren en in de toekomst ertoe zullen gaan behoren, zullen weten hoe uniek de gemeente is in haar verbinding met Christus. Dat is zijn dienst.

Met het bekendmaken van dit feit maakt hij het Woord van God compleet. Het voleindigen van het Woord van God betekent niet dat Paulus de laatste woorden van de Schrift heeft geschreven. Dat heeft Johannes gedaan. Het gaat niet om de bijbelboeken, het gaat hier om de onderwerpen, om zaken die God aan mensen bekend wil maken.

Het meedelen van 'de verborgenheid' die vroeger onbekend was, betekent dat hij opening van zaken geeft van het laatste stuk dat God wilde openbaren. Alle andere onderwerpen die God heeft willen meedelen, waren al bekend. Je kunt daarbij denken aan de wet, het koninkrijk, de verlossing, de Persoon van Christus en de wegen van God. Nadat hij deze verborgenheid over Christus en de gemeente heeft onthuld, is er geen waarheid meer overgebleven die nog moet worden toegevoegd aan de openbaring van God.

V26. Deze verborgenheid werd in vroegere tijdperken en bij vroegere generaties niet gekend. Zij is nú verkondigd, echter niet aan alle mensen, maar alleen aan de gemeente, "*Zijn heiligen*". Het betreft Christus en de gemeente en in het bijzonder het feit dat gelovigen uit de heidenen en gelovigen uit de Joden samen één lichaam vormen (*Ef 3:4-6*). De gemeente bestaat niet van Adam af, want ze was in alle vorige eeuwen verborgen en is pas nu geopenbaard.

V27. Het meest kenmerkende van de gemeente is, dat zij verbonden is met een hemelse Heer, iets wat ondenkbaar is in de tijd van het Oude Testament. De komst van Christus naar de aarde, Zijn lijden, Zijn dood, opstanding en hemelvaart en Zijn terugkeer naar de aarde om in heerlijkheid, macht en majesteit het koninkrijk te vestigen, dat alles was geen verborgenheid, het was al geopenbaard. Maar een Christus Die als Mens verheerlijkt in de hemel is, als Hoofd van Zijn lichaam dat wordt gevormd door geredde Joden en heidenen, is alleen in het Nieuwe Testament geopenbaard.

De verborgenheid is hier, net als in de *brief aan de Efeziërs*, de eenheid van Christus met Zijn gemeente. Zoals al in de inleiding op deze brief is gezegd, legt Paulus hier een ander accent. In de *brief aan de Efeziërs* stelt hij de gemeente voor in Christus in de hemel. Tot de Kolossenzen spreekt hij over "*Christus in u*". Dat wil zeggen dat Christus hier gezien wordt in Zijn gemeente op aarde. Dit betekent dat de heerlijkheid van deze verborgenheid nu nog alleen voor het geloof zichtbaar is.

Nog een bijzonderheid is, dat het is Christus "*in u*". Net als het 'voor u' van *vers 24* zegt Paulus dit niet tegen de wereldwijde gemeente, maar tegen de gelovigen in Kolosse. Wat voor de wereldwijde gemeente geldt, wordt in het klein in de plaatselijke gemeente gezien. En nog iets: die 'u' zijn van oorsprong *heidenen*. Dat Christus bij heidenen te vinden is, is totaal nieuw. Vroeger woonde God bij Zijn aardse volk Israël. Toen de Heer Jezus kwam, verbleef Hij bij Zijn volk. Dat Christus nu bij de heidenen te vinden is, zet de bevoorrechte positie van de Joden volledig aan de kant.

V28. Het gaat om Christus. Paulus en andere predikers verkondigen Hém, een Persoon, en niet een leer of filosofie. De inhoud van het christendom is een Persoon en niet een betere leer. Christus is de inhoud van zijn 'verkondiging, terechtwijzing en lering'. Daarbij heeft hij "*iedere mens*" op het oog. Door die uitdrukking drie keer te gebruiken wordt ze sterk benadrukt. Elk onderscheid is weg. Het gaat om ieder mens individueel, niet om de massa.

Paulus heeft niet alleen oog voor de gemeente als geheel, maar ook voor de enkeling. Het is een dienst van mens tot mens. De onbekeerde mens waarschuwt hij voor de komende toorn. De bekeerde mens leert hij de grote waarheden van het christelijk geloof. Zijn streven is dat ieder mens, door de kracht van het Woord en van de Geest, Christus weerspiegelt en opgroeit tot de maat van Zijn volheid. Dit is werkelijke nazorg.

Paulus is er niet tevreden mee dat iemand de Heer Jezus alleen als Heiland aanneemt. Hij zet erop in dat ieder mens, dus ook jij, volmaakt gesteld wordt in Christus. Hij wil dat je het stadium van geestelijke volwassenheid of volgroeidheid – dat is de zin van het woord ‘volmaaktheid’ – bereikt (*Fp 3:15; Hb 5:14*). Het gaat erom dat jij groeit naar een situatie dat je niets anders in je leven meer belangrijk vindt dan Christus alleen. Dan ken je niet alleen je positie voor God in Christus, dat God je in Hem aanziet, maar dan betekent het leven in Gods tegenwoordigheid alles voor je.

Daar gaat het om in een mensenleven. Dat laat geen enkele ruimte meer over voor iets van de mens. Christus is alles. Het gaat erom een vader in Christus te worden (*1Jh 2:13*). Daarvoor is nodig dat je begrijpt Wie Christus is en dat je karakter door deze kennis gevormd wordt.

V29. Dit hoge doel, Góds doel voor ieder mens, dat de apostel voor ogen stond, vraagt de inspanning van al zijn krachten. Het levert ook veel tegenstand en veel strijd op. Maar Christus werkt in hem en geeft hem kracht. De dienaar die het doel van *vers 28* – dat Christus alles is voor het hart – wil bereiken, vindt voor die dienst alle kracht in Christus.

Lees nog eens Kolossenzen 1:24-29.

Verwerking:

Denk erover na of Christus alles voor je is op alle terreinen van je leven.

## Kolossenzen 2:1-5

### Al de schatten van de wijsheid en kennis

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*1 Want ik wil dat u weet, wat een strijd ik heb voor u en voor hen in Laodicéa, en voor allen die mijn aangezicht in [het] vlees niet hebben gezien; 2 opdat hun harten vertroost worden en zij samengevoegd zijn in liefde en tot alle rijkdom van de volle zekerheid van het inzicht, tot kennis van de verborgenheid van God <[de] Vader>, <Christus>, 3 in Wie al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen zijn. 4 Dit zeg ik, opdat niemand u met overredende taal misleidt. 5 Want al ben ik ook naar het lichaam afwezig, toch ben ik in de geest bij u en verblijf mij bij het zien van uw orde en de vastheid van uw geloof in Christus.*

V1. Paulus hecht er veel belang aan dat de Kolossenzen weten dat hij met een grote, geestelijke strijd voor hen strijdt, evenals voor het naburige Laodicéa. Hij voegt eraan toe: *“En voor allen die mijn aangezicht in [het] vlees niet hebben gezien.”* Daarmee breidt hij de kring uit tot al Gods kinderen door de eeuwen heen. Hij wil dat bij allen, ook bij jou en bij mij, doordringt dat hij ook voor ieder van hen in grote strijd is. Hij strijdt ervoor dat allen die tot de gemeente behoren zich ten volle bewust zullen worden en blijven dat zij een zijn met het Hoofd in de heerlijkheid. Hij wil dat het volle besef daarvan in hun harten zal werken.

Hij strijdt voor hen omdat hij de gevaren van dwaalleraren ziet, waardoor ze dit besef zouden kunnen verliezen. De strijd die hij hier in gevangenschap heeft, is die van het gebed. Hij strijdt daarin niet tegen de dwaalleraren, maar voor de gelovigen. Als de gelovigen leven naar wat ze in Christus zijn geworden en hebben ontvangen, zullen dwaalleraren geen vat op hen krijgen. Het is van niet te overschatten belang dat we zo voor elkaar bidden en zo met Paulus meestrijden.

V2. Het is goed tegen iemand te zeggen dat je voor hem of haar bidt. Het is een troost, een weldaad voor het hart van de ander. Die voelt zich gesteund. Zo wordt het gebed een geweldig middel dat God ons mede heeft gegeven om anderen te troosten. Ook al ben jij iemand die (misschien) geen openlijke dienst in de gemeente heeft, dan zie je hier een voorbeeld ervan hoe je tot troost en bemoediging kunt zijn. Deze dienst ligt open voor ieder kind van God en kan op elke plaats gebeuren. Paulus doet het tijdens zijn gevangenschap, jij kunt het in je binnenkamer doen (*Mt 6:6*). Je moet niet gering denken over het vertroosten van een hart, alsof het een onbeduidende bijkomstigheid zou zijn. Het is de vrucht van gebedsstrijd.

Troost is nodig als er onvrede en angst komen vanwege opkomende dwalingen, want troost verschaft versterking en vastheid aan het hart. Als iemands hart vertroost is, heeft dat zijn uitwerking op alle aspecten van het leven, want vanuit het hart zijn de uitingen van het leven (*Sp 4:23*).

Er is nóg een vrucht van deze gebedsstrijd. De gelovigen worden tegen opkomende vijanden met hun dwalingen “*samengevoegd*”, ze worden vast aaneengesloten, met als bindmiddel de “*liefde*”. Samen-gevoegde, aaneengesloten gelovigen die liefde hebben onder elkaar, zijn een onneembare vesting. Let er wel op dat het om een gemeenschappelijke beleving gaat. Je kunt niet in je eentje tot een beleving van deze dingen komen.

Als jij je zou isoleren, kun je de Bijbel bestuderen en leren kennen, maar het is niet mogelijk door ervaring bevestigd te worden. Je kunt dan misschien uitleggen wat ‘*samengevoegd zijn in liefde*’ betekent, maar dat is wel iets anders dan het te beleven. Je kunt nooit werkelijk iets begrijpen als je niet beleeft wat het betekent. Zo kun je bijvoorbeeld, als je niet getrouwd bent, er misschien van alles over weten omdat je er veel over hebt gelezen. Maar wat het echt betekent, weet je pas als je getrouwd bent.



Gelovigen die samengevoegd zijn, worden niet alleen beschermd tegen het kwade, maar staan ook open voor het goede. Paulus komt steeds dichterbij de kern van de inzet van zijn strijd. Hij wil de gelovigen meenemen naar de schatkamer van het geloof. Die schatkamer is de Persoon van Christus. In Hem is alle rijkdom te vinden. Paulus wenst dat ze inzicht zullen krijgen in Wie Hij is.

Als je inzicht hebt gekregen in de verborgenheid van God, heb je volle zekerheid, of weet je volmaakt zeker, dat hieraan niets is toe te voegen. Zolang er nog enig verlangen is naar heidense wijsbegeerte of Joodse overleveringen, mis je die volle zekerheid. Je doet jezelf tekort en je doet vooral Christus tekort. Hij is alles. Dat wil Hij voor jou zijn en met minder kan Hij niet tevreden zijn. Jij toch ook niet? Daarom is Paulus er alles aan gelegen dat je komt *“tot kennis van de verborgenheid van God <[de] Vader>”*.

V3. En waar is die kennis te vinden? In Christus, want in Hem zijn *“al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen”*. Christus is de grote schatkamer van de Goddelijke rijkdommen. Er is niets buiten Hem wat dit aanvult. Niemand kan iets aan Hem toevoegen. Alles is in Hem verborgen en dat nodigt tegelijk uit die kostbaarheden op te diepen. Al die schatten zijn voor iedere gelovige toegankelijk.

Er wordt wel inspanning gevraagd. Schatten worden verborgen vanwege hun kostbaarheid. Ze liggen niet aan de oppervlakte. Maar je weet waar je moet graven: ‘in Christus’. De grote vraag is hoeveel die schat jou waard is. Jouw waardering ervan zal jouw inspanning bepalen. Twijfel je nog aan de waarde? Kijk nog eens goed: *“Al de schatten van de wijsheid en kennis.”* Het woord ‘al’ laat geen uitzondering toe.

Job stelt in een indrukwekkende vergelijking met de edelste metalen, die ook alleen met veel inspanning tevoorschijn gehaald kunnen worden, al die kostbaarheden in de schaduw van de wijsheid (Jb 28:1-28). Job vraagt zich af: *“Maar de wijsheid, waar wordt die gevonden?”* (Jb 28:12a). Hier lees je het antwoord: in Christus.

Gods wijsheid in Christus wordt op een bijzondere manier geopenbaard door het bestaan van de gemeente. In de gemeente is Gods veelvoudige wijsheid te zien (*Ef 3:10*). Dat Christus Zich met mensen die van nature zondaren zijn, zou verbinden en hen zou laten delen in Zijn heerlijkheid, dat heeft alleen de wijsheid van God kunnen bedenken.

In Christus is ook alles wat van God gekend kan worden door jou te kennen. Buiten Christus is er geen ware kennis. Mensen kunnen interessante ideeën hebben of veronderstellingen uiten, zowel over het ontstaan van de schepping als over het in verbinding komen met God. Maar of het nu gaat om de oorsprong van hemel en aarde of dat het gaat om de gemeente, alleen in Christus leer je zowel het een als het ander kennen.

V4. Paulus zegt dit allemaal omdat het juiste zicht daarop een grote bescherming tegen misleidende leringen is. Het kennen van de verborgenheid zal je ervoor bewaren dat je ontvankelijk wordt voor dwalingen. Als dan mensen je pad kruisen die overredende taal gebruiken en mooie retoriek ten beste geven, zul je daarvan niet onder de indruk raken. Mooi en vloeiend spreken en een gloedvol betoog zijn geen garantie dat de waarheid wordt gesproken. Paulus heeft zelf geen gebruikgemaakt van overredende taal. In hem is de kracht van Gods Geest waarneembaar (*1Ko 2:4-5*).

Wat opvalt bij mensen die je geloof onderuit willen halen, is dat zij hun argumenten op waarschijnlijkheden bouwen en dat hun leerstelsel op afleidingen van veronderstellingen berust. Maar de waarheid heeft geen argumenten nodig. Je hoeft de waarheid niet te verdedigen. *Spreek* de waarheid, en de verdediging is een feit.

V5. Ook al hebben Paulus en de Kolossenzen elkaar nog nooit gezien, toch is Paulus steeds met deze gelovigen bezig. Hij neemt de zorg voor hen op zich omdat zij ook tot de gemeente behoren en daarvan is hij een dienaar. Dagelijks overvalt hem de zorg voor al de gemeenten (*2Ko 11:28*). De bewijzen van zijn zorg voor hen zie je

in zijn voortdurende gebed voor hen, in het schrijven van deze brief aan hen en dat hij Tychicus naar hen toe zendt.

Toch is er niet alleen zorg. Voordat hij verder over de misleiders gaat spreken, noemt hij enkele dingen die hij bij de Kolossenzen ziet waarover hij zich verblijdt. Hun orde en de vastheid van hun geloof in Christus zijn hem levendig voorgesteld, zodat hij ze met zijn geestesoog ziet. Bij hun uiterlijke orde is er ook een innerlijke vastheid en die bestaat uit hun geloof in Christus. Christus is het voorwerp van hun geloofsvertrouwen. Uiterlijke orde en innerlijke vastheid versterken elkaar. Ze zijn beide nodig om te verhinderen dat het geloof je afhandig wordt gemaakt.

Maar wees op je hoede! De vijand kan ook via andere wegen proberen de vastheid van je geloof te ondergraven. Als hij je niets kan afnemen, wil hij je er graag iets bij geven, zogenaamd om je geloof te verdiepen. De werkelijkheid is dat hij je geloof wil uithollen en krachteloos wil maken. Dat zullen de volgende verzen duidelijk maken.

Lees nog eens Kolossenzen 2:1-5.

Verwerking:

Welke schatten heb jij in Christus ontdekt?

## Kolossenzen 2:6-10

### Tot volheid gebracht in Christus

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*6 Zoals u dan Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt, wandelt in Hem, 7 terwijl u geworteld bent en opgebouwd wordt in Hem en bevestigd wordt in het geloof, zoals u is geleerd, <daarin> overvloeiend met dankzegging. 8 Kijkt u uit, dat er niemand zal zijn die u tot prooi maakt door de wijsbegeerte en door ijdel bedrog volgens de overlevering van de mensen, volgens de elementen van de wereld, en niet volgens Christus. 9 Want in Hem woont de hele volheid van de Godheid lichamenlijk, 10 en u bent voleindigd in Hem, Die het Hoofd is van alle overheid en gezag.*

De vijand is onvermoeibaar bezig de gelovigen in hun wezen, dat is hun geloof, aan te vallen. Hij wil hun vertrouwen op God – dat is de betekenis van geloven – zoveel mogelijk schade toebrengen. Hij zal proberen je aan het twijfelen te brengen over bepaalde geloofswaarheden. Hij stelt je bijvoorbeeld voor dat God het allemaal niet zo bedoeld heeft. Als je daar niet op ingaat en deze aanval afslaat, zal hij het op een andere manier proberen. Je iets afnemen lukt niet? Dan zal hij proberen je er iets bij te geven, dat is dingen toevoegen aan wat je gelooft. Hij levert er ook nog een aansprekend motief bij. Je wilt toch graag meer en beter geloven, je geloof verdiepen? Wel, daar heeft hij nu precies de oplossing voor.

V6. Om het gevaar van toevoegingen aan het geloof het hoofd te bieden neemt Paulus je mee terug naar het begin. Toen je Christus aannam, Hem ontving, nam je toch ook niets anders aan dan Christus? Je bent toch niet, net zomin als de Kolossenzen, door Joodse of Griekse wijsheden behouden of door Christus plus een bijdrage van deze wijsheden? Het moet duidelijk zijn, en het wordt dik onderstreept, dat Christus voldoende is voor je wandel als christen zoals

Hij ook voldoende is om behouden te worden. Alles wat daarvoor nodig is, komt uit Hem voort.

Daarbij komt nog dat je Hem als “de Heer” hebt ontvangen. Je hebt Hem als absolute, soevereine Heerser over jouw leven aanvaard. Onderhandelen is er niet bij. Dat wilde je toen helemaal niet. Dat geldt nog steeds.

Het gebiedende “wandelt in Hem” betekent dat het verboden is je op andere ‘wandelpaden’ te begeven. Wandelen in Hem wil zeggen dat je in praktijk brengt wat je weet van Hem en dat je Zijn wil met betrekking tot jouw leven doet.

V7. Omdat je “geworteld bent ... in Hem”, trek je uit Hem je levenskracht en niet uit bijvoorbeeld filosofie. Daardoor word je standvastig, zoals een boom die tegen stormen bestand is. ‘Geworteld ... in Hem’ ziet op wat er gebeurde toen je je bekeerde. Het wordt voorgesteld alsof Christus de grond is in Wie jij bij je bekering je wortels hebt geslagen. Sindsdien krijg je al je voedsel van Hem. Daarom is het belangrijk diepgeworteld te zijn, je wortels steeds dieper in Hem te slaan.

Bij “opgebouwd ... in Hem” kun je denken aan een huis. Hier kun je Christus zien als de hoeksteen op Wie jij je levenshuis bouwt. De structuur van de bouw is afhankelijk van Hem, de bouw gebeurt ‘in Hem’. Daarom zul je je op Hem moeten richten, zodat Hij aan je kan laten zien hoe de opbouw van je geloofsleven moet verlopen.

Als jij je wortels diep in Hem slaat en je op Hem richt voor de opbouw van je geloofsleven, zul je bevestigd worden in het geloof. “Het geloof” is de geloofswaarheid, dat wat je gelooft. Het geloof vindt zijn centrum in Christus. Het geloof betreft Hem. Bevestigd worden in het geloof wil dan ook zeggen bevestigd worden in Christus. Je ziet dat alles om Hem gaat. Ook in je geloofsleven zijn alle dingen uit Hem en door Hem en tot Hem.

Dit zijn voor de Kolossenzen geen nieuwe dingen. Het is hun geleerd. Of het bij jou zo is, weet ik niet. Je hebt in elk geval de toets-

steen in handen om daaraan het onderwijs, dat je bij je bekering en daarna hebt ontvangen, te toetsen. Misschien moet je enkele dingen in je leven veranderen en anders gaan zien. Dan ga je er ook naar verlangen ze toe te passen en te doen zoals ze hier staan. Je zult, nadat je het juiste onderwijs hebt ontvangen én hebt aangenomen, zeker overvloeien van *"dankzegging"*.

Wat is er veel reden tot dankzegging als je op je laat inwerken wat je in Christus bent geworden en hebt ontvangen en daarbij bedenkt hoe volmaakt genoeg dat is voor nu en voor eeuwig. Dankbaarheid tegenover God is tegelijk een bescherming tegen verzoeken tot twijfels aan het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd. Als je hart vol is van de wonderbare waarheden van het evangelie, zal er dank uit opstijgen tot God. Dankzegging is een goed werkende antistof tegen het gif van de dwaalleraren.

V8. Kijk uit! Paulus roept het je indringend toe. Denk niet dat jij immuun bent voor de listen van de vijand. Hij ziet en besluipt iedere gelovige als een prooi. Hij heeft zijn zinnen erop gezet ook jou als buit weg te voeren, weg bij de Heer Jezus vandaan. De middelen waarvan hij zich bedient, zijn *"wijsbegeerte"* en *"ijdel bedrog"*.

'Wijsbegeerte', filosofie, is bijna net zo oud als de wereld, maar heeft nooit een mens kunnen redden uit zijn ellende en verdriet die zijn veroorzaakt door de zonde. Dat komt omdat wijsbegeerte van de wereld voorbijgaat aan de zonde door te doen alsof die niet bestaat. Elke oplossing die de wijsbegeerte aanbiedt, is dan ook 'ijdel bedrog'. Dat kan ook niet anders, want wijsbegeerte is een product van *"de overlevering van de mensen"* en sluit naadloos aan op de *"elementen van de wereld"*.

Bij de 'elementen van de wereld' moet je denken aan alle onderdelen waaruit het wereldsysteem is samengesteld. Daaronder vallen bijvoorbeeld amusement en andere vormen van verstrooiing die de mens wil genieten en hem ervan weerhouden om aan God te denken. God heeft in dit systeem geen plaats.

Als 'de overlevering van mensen', ofwel de traditie, naast Christus enige waarde krijgt voor het kennen van God, kom je in aanvaring met de Schrift (*vgl. Mt 15:3-9*). Als je waardering krijgt voor de overleveringen in plaats van de Bijbel, betekent dit dat je gaat kiezen voor twijfel in plaats van zekerheid. Overlevering komt voort uit de mens en niet uit God. Waar overlevering een plaats heeft gekregen, is de deur opengezet voor de elementen van de wereld.

Op vele manieren zijn overleveringen doorgedrongen in de dienst aan God. Je herkent overleveringen waar uiterlijk vertoon de maatstaf is voor het geestelijk gehalte van de dienst. De Geest van God wordt verdrongen door een orde die door mensen is opgesteld. Denk bijvoorbeeld aan situaties waar alleen gediplomeerde, welbespraakte personen mogen preken en waar een altaar, kleding, afbeeldingen en muziek het geheel moeten opsieren.

Met één pennenstreek, beter gezegd, met één Naam, Christus, zet Paulus dat hele systeem opzij. Het tweevoudige gevaar, filosofie en menselijke traditie, staat in tegenstelling tot Christus. Wie Hem heeft, heeft alles en heeft daarnaast niets nodig.

V9. Wat heb je nog nodig als je Hem hebt, in Wie *"de hele volheid van de Godheid lichamelijk"* woont? Het is bijna dezelfde uitdrukking als die in *Kolossenzen 1* staat (*Ko 1:19*). Daar ziet het op de tijd dat Christus op aarde was en staat het in verbinding met de raadsbesluiten van God. Hier ziet het op het heden, nu Hij als Mens in de hemel is, en staat het in verbinding met het volbrachte werk van de verlossing.

In beide uitdrukkingen samen zie je wat Christus werd toen Hij op aarde kwam, en wat Hij nog steeds is en tot in eeuwigheid zal blijven. Hij heeft een lichaam aangenomen om dat nooit weer af te leggen. Hij werd Mens om dat tot in eeuwigheid te blijven. Het wonen van de volheid van de Godheid in Hem is een tegenwoordig en voortdurend verblijven van de volheid van de Godheid in de verheerlijkte Zoon van God aan Gods rechterhand.

In Christus wonen niet slechts bepaalde aspecten van de Godheid, maar het geheel van al Gods eigenschappen en wezenskenmerken, want Hij is Zelf God. Zijn Goddelijke macht en majesteit deelt Hij met geen enkel schepsel. Het lichaam dat Hij heeft aangenomen, is een lichaam dat tot in eeuwigheid onvergankelijk is.

V10. De conclusie die Paulus vervolgens trekt, is natuurlijk adembenemend. Hij zegt dat jij in Hem, in Wie de hele volheid van de Godheid lichamelijk woont, ook tot volheid bent gebracht. Er ontbreekt je helemaal niets. Je bent volmaakt in Hem voor God.

Je ziet dat in Hem God in al Zijn volheid volmaakt wordt voorgesteld (*vers 9*). Je ziet ook dat jij in Hem volmaaktheid en volkomenheid voor God bezit. Het ontbreekt je aan niets wat betreft je positie voor God. Er is niets of niemand die zich een plaats kan aanmatigen tussen Christus en jou omdat je in Hem bent.

Aan die volmaakte positie kunnen wijsbegeerte en overleveringen niets bijdragen. Integendeel, alles wat je daarvan zou overnemen, verwijdert je van God. Dat wil je toch niet? En bedenk daarbij dat Hij niet alleen alle mensen te boven gaat, maar ook alle door Hem geschapen engelenmachten.

In die Persoon ben je volledig gemaakt. Wat wens je nog meer?

Lees nog eens Kolossenzen 2:6-10.

Verwerking:

Welke tegenstellingen vind je in deze verzen?



## Kolossenzen 2:11-15

### In Hem, met Hem

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*11 In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis, niet met handen verricht, in het uittrekken van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus, 12 met Hem begraven in de doop. In Hem bent u ook mee opgewekt door het geloof in de werking van God, Die Hem uit [de] doden heeft opgewekt. 13 En u, toen u dood was in de overtredingen en in de onbesnedenheid van uw vlees, u heeft Hij mee levend gemaakt met Hem, terwijl Hij ons alle overtredingen vergeven heeft; 14 de schuldbrief die tegen ons [getuigde] door zijn inzettingen [en] die onze tegenstander was, heeft Hij uitgewist en die uit de weg geruimd door deze aan het kruis te nagelen. 15 En Hij heeft de overheden en de machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en door het [kruis] over hen getriomfeerd.*

V11. Het is inderdaad verbazingwekkend dat je zo compleet bent in Hem. Het is ook begrijpelijk dat de vraag opkomt: 'Hoe ben ik nu eigenlijk in Hem gekomen?' Dat verklaart Paulus in de verzen die we voor ons hebben. Je bent namelijk met de Heer Jezus vereenzelvigd in Zijn dood en opstanding. Door het geloof mag je weten, dat wat met Hem is gebeurd toen Hij stierf en opstond, op datzelfde ogenblik ook met jou is gebeurd.

Het woord "*besnijdenis*" verwijst naar een gebruik van het volk Israël in het Oude Testament. Dit gebruik is door God ingesteld als een teken van het verbond dat Hij met Abraham en zijn nageslacht heeft gesloten (Gn 17:9-14,23-27). Wat toen letterlijk gebeurde, gebeurt hier niet letterlijk – "*niet met handen verricht*" –, maar heeft een geestelijke betekenis. Deze besnijdenis heeft zich voltrokken "*in het*

*uittrekken van het lichaam van het vlees*” en wel op het moment dat *“de besnijdenis van Christus”* plaatsvond.

Besnijdenis houdt in dat iets grondig wordt weggesneden. Bij Israël is dat het wegsnijden van de voorhuid, dat is het verwijderen van de voorhuid van het mannelijk lid. Dit gebeurt bij Joodse jongetjes wanneer ze acht dagen oud zijn. In de geestelijke betekenis houdt het in dat ‘het lichaam’ – dat is een verzamelnaam voor alles waarvan het zondige vlees zich bedient om zich door te uiten – grondig wordt weggesneden. Dit wegsnijden is gebeurd in het oordeel dat Christus op het kruis onderging.

De besnijdenis van Christus kan natuurlijk onmogelijk zien op wat met Hem gebeurde op de achtste dag nadat Hij was geboren (*Lk 2:21*). Die besnijdenis gebeurde namelijk wel met handen. Nee, de geestelijke betekenis van de besnijdenis is het oordeel over het vlees. God heeft in Christus de zonde in het vlees geoordeeld (*Rm 8:3*).

Je bent in Hem *“besneden”*. In het oordeel dat Hem trof, zie je het oordeel dat jou trof. Dat Hij het voor jou droeg, verandert niets aan de waarheid dat het over jou is heengegaan. Alleen, jij was in Hem toen God jou oordeelde.

V12. Hiermee houdt jouw vereenzelviging met Hem echter niet op. Op de dood volgt de begrafenis. De begrafenis is de bevestiging en geldigheidsverklaring van de dood. Daarvan spreekt de doop. Je doop is als het ware je handtekening onder die verklaring. Als je je laat dopen, erken je openlijk de waarheid dat Christus ook voor jou het oordeel droeg. Je laat hiermee uiterlijk zien, wat er innerlijk met jou is gebeurd. Door je te laten dopen trek je de volle consequentie uit je vereenzelviging met Christus, want je verbreekt op het moment van je doop elke band met de wereld. Er is geen radicalere breuk met de wereld te bedenken dan gestorven en begraven te zijn. Als je daaraan denkt, zal het je bewaren terug te willen naar de wereld of iets ervan toe te laten in je leven.

Door je bekering en doop, door je dood en begrafenis, besta je niet meer voor de wereld. Dat markeert wel het einde van je oude leven, maar het is ook het begin van een nieuw leven in een nieuwe wereld. Deze nieuwe wereld ben je binnengegaan door *"het geloof in de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt"*. Het feit dat God de Heer Jezus uit de doden heeft opgewekt, is het bewijs dat het werk volmaakt is volbracht. Alles is in orde. Of je dat nu voelt of niet, het feit blijft hetzelfde. De vraag is ook niet of je iets 'voelt', de vraag is of je gelooft. Net zo goed als jij in het oordeel dat Hem trof jouw oordeel hebt gezien, mag jij in Zijn opwekking door God jouw opwekking zien. Besef je wel hoe groot de gevolgen zijn van je verbinding met Christus?

V13. Goed, je weet nu hoe je in Hem gekomen bent, maar hoe zit het met alles wat je voor die tijd was, met al de zonden die je hebt gedaan? Kunnen die je toch niet nog eens voor de voeten worden geworpen? Ook daarop komt een afdoende antwoord. Daarmee wordt alles wat zich verzet tegen jouw volmaaktheid in Christus het zwijgen opgelegd.

Je stemt er volledig mee in dat je *"dood was in de overtredingen"*. 'Dood' is hier de volstreekte afwezigheid van enige beweging naar God toe. In deze dood is ook niets aanwezig waarnaar het welwillende verlangen van God kon uitgaan. Je was dood voor God, terwijl jij je niets aantrok van Gods geboden, maar ze overtrad. Dat vloeiende voort uit het feit dat je ook dood was *"in de onbesnedenheid van uw vlees"*. Je volgde namelijk de neigingen van je zondige, niet geoordeelde vlees (Rm 8:6-7).

In die toestand van de dood en de boze leefwijze en gezindheid die daarbij horen, heeft God leven gebracht door je te verbinden met Zijn Zoon. God heeft volmaakte genoegdoening in Zijn werk gevonden. Hij heeft dat bewezen door de Heer Jezus op te wekken uit de doden. Zijn opwekking en jouw levend worden met Hem zijn de zekerheid van de vergeving van je zonden.

Alle overtredingen zijn vergeven, zonder één uitzondering. Het leven van de Zoon en jouw leven in Hem geven geen enkel aanknopingspunt voor een vraag over de zonden die je eens beging. Als je levend gemaakt bent met Hem, zijn alle overtredingen jou vergeven. Het bezit van het leven bewijst dat de zonde is weggedaan, want het is het leven van de opstanding. Op het terrein van de opstanding kan de zonde niet binnenkomen.

V14. Aan het eind van *vers 13* is Paulus overgegaan van 'u' op 'ons'. Hij gaat nu iets zeggen wat vooral voor de Joden is bedoeld. Dit betekent niet dat het niet voor jou geschreven zou zijn. Je zult zien dat je naast leven en vergeving ook vrijheid hebt ontvangen. Maar om de kracht van zijn woorden aan te voelen is het belangrijk in gedachten te houden over wie hij in eerste instantie spreekt.

De schuldbrief is een schuldbekentenis waarbij iemand zich door zijn handtekening verplicht om aan de inhoud te voldoen. Dat is precies wat Israël heeft gedaan. Wanneer God de Israëlieten bij de Sinaï de wet – hier “*inzettingen*” genoemd – geeft, verklaren zij: “*Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen*” (Ex 19:8; 24:3,7). Deze verklaring is al snel hun “*tegenstander*” geworden. Al spoedig bleek dat hun gedrag volledig in strijd was met de *inzettingen*, waarvan zij gezegd hadden ze te zullen houden. De wet is een ondraaglijk juk (Hd 15:10). Hun schuld werd steeds groter, onbetaalbaar groot.

Toen kwam Christus. Hij betaalde de schuld voor ieder die gelooft, waardoor Hij deze uitwiste. Hij ruimde de schuldbrief uit de weg, verscheurde die. Uit de weg ruimen doe je iets wat je hindert in je wandel of werk. Letterlijk betekent het: het totaal doen verdwijnen, geen enkele rol meer laten spelen. Dat vond plaats op het kruis. En daar zie je dat dit niet is gebeurd door 'iets' aan het kruis te nagelen, maar door Iemand aan het kruis te nagelen. Ditzelfde woord 'nagelen', vastspijkeren, komt terug in “*het teken van de nagels*” dat na Zijn opstanding in Zijn handen te zien is (Jh 20:25).

Voor iedere Jood die in Christus gelooft, mag duidelijk zijn dat de dood van Christus elke aanspraak van de wet krachteloos heeft gemaakt. Wat kan hij opgelucht ademhalen! De dreiging van de dood die van de wet uitgaat, is voorbij. Hij is met Christus levend gemaakt en mag het leven beleven dat hij in Hem heeft gekregen en dat op geen andere manier verkregen kon worden.

Wat is het een dwaasheid om dat prijs te geven door zich toch weer onder de wet te willen plaatsen. Als jij geen Jood bent, ben jij nooit onder de wet geweest. Maar voor jou geldt hetzelfde. Wat een dwaasheid zou het zijn als jij je, al was het uit goedbedoelde dankbaarheid, zou onderwerpen aan wat door Christus uit de weg is geruimd.

V15. Je bent bevrijd van de wet, want je bent gestorven. Je bent verlost van de dood, want je bent met Christus levend gemaakt. En je bent ook verlost van de macht van de satan en al zijn demonen, want het kruis is ook de overwinning over de boze machten. In Christus is leven, vrijheid en overwinning je deel. Juist door in de dood te gaan heeft Hij hem, die de macht over de dood had, ontwapend (*Hb 2:14*). Hij behaalde de overwinning voor aller oog. De vijand is niet alleen uitgeschakeld, hij is ook vernederd. Er is geen enkele reden hem nog enig eerbetoon te geven.

Alle eer komt Hem toe Die in zwakheid gekruisigd is en op die manier overwon. Wat is zwakker en meer vernederend dan aan het kruis te hangen? Maar daardoor behaalde Hij de totale overwinning. De triomf is compleet.

Lees nog eens Kolossenzen 2:11-15.

Verwerking:

Noem alles op waarin je met Christus vereenzelvigd bent en wat Hij voor je heeft gedaan. Dank Hem daarvoor.

## Kolossenzen 2:16-23

### Vasthouden aan het Hoofd

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*16 Laat dan niemand u oordelen inzake eten en drinken of op het punt van een feest of nieuwe maan of sabbatten, 17 die een schaduw zijn van wat zou komen, maar het lichaam is van Christus. 18 Laat niemand u de prijs ontzeggen, doordat hij behagen scheidt in nederigheid en engelenverering, ingewijd in wat hij gezien heeft, zonder reden opgeblazen door het denken van zijn vlees, 19 terwijl hij niet vasthoudt aan het Hoofd, uit Wie het hele lichaam, door zijn gewrichten en banden ondersteund en verbonden, opgroeit met de groei van God. 20 Als u met Christus aan de elementen van de wereld bent afgestorven, waarom onderwerpt u zich, alsof u in de wereld leeft, aan inzettingen: 21 raak niet en smaak niet en roer niet aan? 22 (dingen die alle door het gebruik tenietgaan), naar de geboden en leringen van de mensen, 23 (dingen die wel een schijn van wijsheid hebben in eigenwillige verering en nederigheid en gestrengheid tegen [het] lichaam, [daaraan] geen enkele eer bewijzend) tot bevreemding van het vlees.*

V16. Paulus heeft je positie in Christus duidelijk gemaakt. Je hebt leven. Het is Gods bedoeling dat je dit leven in vrijheid leeft en dat het een overwinningsleven is. Buitenstaanders zullen je leven beoordelen. Dat mag. Maar er zijn soms van die buitenstaanders die jou willen vertellen dat je je aan bepaalde inzettingen moet houden. Daar mag je geen millimeter aan toegeven. Bedenk dat godsdienstige inzettingen geen zeggenschap meer hebben over iemand die met Christus verbonden is.

Weet je wat het inhoudt als je die dingen toelaat in je leven? Dat je daardoor de volmaaktheid van het werk van Christus en de heerlijke gevolgen daarvan voor jou persoonlijk loochent. De vijand mag

dan wel ontwapend zijn, zijn listen is hij nog niet kwijt. Zijn sterkste wapen, de dood, houdt geen bedreiging meer in. Hij wil echter wel je geloofsleven verwoesten. Hij weet hoe effectief Joodse en andere godsdienstige inzetten zijn. Als hij je ertoe kan brengen die te gaan onderhouden, is hij geslaagd.

De vijf dingen die worden genoemd, kenmerken het godsdienstig systeem dat de dwaalleraren aanhangen. Niets ervan is geestelijk, het is allemaal materieel, aards. Er is niets mis met eten en drinken, maar als het een godsdienstige lading krijgt, is het een verminking van de ware dienst aan God. In Israël hadden de spijswetten hun plaats, evenals speciale (jaarlijkse) feestdagen, de (maandelijkse) nieuwe maan en de (wekelijkse) sabbat. Als deze dingen worden overgeheveld naar de tijd van het christendom, gaat de ware betekenis van het christendom verloren.

V17. De inzetten van het Oude Testament zijn *“een schaduw”* van *“het lichaam”*. Het lichaam wil zeggen de werkelijkheid die zou komen. Die werkelijkheid is Christus (Jh 5:46). Christus is de vervulling van alle oudtestamentische schaduwen. Hij is ons ware voedsel en onze ware drank. Hij is de vervulling van alles wat in de verschillende feesten wordt voorgesteld. Iets van de schaduw in het christendom invoeren werpt een schaduw over Christus.

Je kunt het vergelijken met het kijken naar een foto, terwijl de persoon zelf aanwezig is. Genoegen nemen met een foto en de persoon negeren komt neer op een afwijzing van de persoon. Ook het heen en weer bewegen van je aandacht tussen foto en persoon houdt een belediging van de persoon in. Er wordt mee gezegd dat de persoon niet voldoende is. Het verlangen naar een vermenging van de schaduw met de werkelijkheid betekent dat Christus niet voldoende is.

Steeds weer is er discussie over het houden van de sabbat. Steeds weer klinken er stemmen die de sabbat in enigerlei vorm onderdeel van het christelijk leven willen maken. Die discussie is in het licht van wat hier staat volkomen nutteloos en ook gevaarlijk. Het is

trouwens de enige keer dat in de eenentwintig nieuwtestamentische brieven naar de sabbat wordt verwezen. Om die te houden? Nee, juist om die niet te houden. Is dat niet veelzeggend?

V18. In de *verzen 16-17* wijst Paulus op het gevaar dat hen van Joodse kant bedreigt, de inzettingen. In *vers 18* wijst hij op het gevaar van de ten onrechte zo genoemde kennis in de vorm van mysticisme. Misschien ken je ze wel, mensen die beweren dat ze visioenen hebben gehad. Ze willen indruk maken door hun bewering dat ze dingen hebben gezien die anderen niet hebben gezien. Daardoor presenteren ze zichzelf als geestelijker dan anderen en beschouwen ze zichzelf als een soort middelaar. Je moet bij hen zijn om bijzondere dingen over God te ervaren. Hun opstelling is heel nederig, alsof ze geen eigen eer zoeken. Nee, ze zoeken geen eigen eer, zo huichelen ze, maar ze vereren engelen, want die wezens bevinden zich in Gods onmiddellijke tegenwoordigheid; via hen kunnen zij meer over God te weten komen.

Als je je openstelt voor zulke mensen en hun ideeën, loop je gevaar de prijs te missen. Het ontzeggen van de prijs betekent dat je beroofd wordt van een kroon na je christelijke wedloop. De enige engelen die aanbidding van mensen willen, zijn boze engelen. Heilige engelen wijzen die aanbidding af (*Op 19:10; 22:9*). Een andere verderfelijke vorm van verering is die van Maria als middelares, alsof zij nodig zou zijn om tot de Heer Jezus of God te naderen. Dit is geen nederigheid waarin Gods eer wordt gezocht. Het is een valse nederigheid en de verering van een schepsel en daarachter van demonen (*1Ko 10:20*).

Paulus ontmaskert deze lieden door te zeggen dat hun ideeën voortkomen uit hun eigen verdorven denken, het denken van het zondige vlees. Er is geen enkele basis voor aanwezig.

V19. Wie zich met hen inlaat, houdt dan ook niet langer vast aan het Hoofd, Christus. Jij, en elk lid van de gemeente, bent persoonlijk met het Hoofd verbonden, zonder enige tussenpersoon in welke



hoedanigheid dan ook. Jouw groei vloeit voort uit jouw directe verbinding met het Hoofd, Christus, zonder enige middelaar. Zo heeft God het geregeld. Op die manier groeien is opgroeien *“met de groei van God”*.

Sta niet toe dat iets of iemand zich tussen jou en Christus indringt. Elk lid van het lichaam staat in rechtstreekse verbinding met het Hoofd voor het vervullen van zijn eigen functie. Met al die andere leden ben je via het Hoofd verbonden en samen groei je op. Realiseer je wel dat toegeven aan dwalingen of overleveringen van mensen niet alleen je eigen groei verstoort, maar ook die van de andere leden.

V20. Om te ontkomen aan de gevaren van het Joodse en het filosofische systeem word je weer gewezen op de dood van Christus. Als je met Christus gestorven bent, wil dat zeggen dat je voor het systeem van deze wereld, de elementen ervan, dood bent. Hoe zou je je dan nog aan bepaalde inzettingen onderwerpen? Als je gestorven bent, kun je niet meer doorleven alsof je er nog wel deel van uitmaakt. Omdat je gestorven bent, zijn allerlei wetten en regels en andere dingen niet meer op jou van toepassing. Er is immers niets wat nog macht over een dode kan uitoefenen? Een dode is toch niet aanspreekbaar? Er kunnen toch geen handelingen van hem verwacht worden?

In het christendom gaat het niet meer om het houden van allerlei geboden of verboden. Daarvan ben je bevrijd omdat je met Christus gestorven bent. Het weer in acht nemen van deze dingen betekent dat je terugkeert naar de wereld ten opzichte waarvan je gestorven bent.

V21-22. De inzettingen, die samengevat worden in *“raak niet en smaak niet en roer niet aan”*, zijn dingen die aards en materieel zijn. Zoals alle wetticisme gaan ze gepaard met verboden (vgl. Mk 7:1-23). Ze zijn niet op jou van toepassing. Het zou ook dwaas zijn je ermee in te laten. Het zijn dingen die geen enkele blijvende waarde hebben. Heb je ze gebruikt, dan zijn ze verdwenen. Dat komt omdat het *“geboden en leringen van mensen”* zijn. Wat een mens bedenkt,

houdt niet lang stand. Alleen God bedenkt dingen die van eeuwige duur zijn (1Pt 1:24-25).

V23. Wat de mens bedenkt, lijkt soms heel wat waard te zijn. Toch is het slechts schijn, de werkelijkheid is leeg. Hun gepraat lijkt wijs, de inhoud is dwaas. De eigen wil voert de boventoon. Het 'ik' staat centraal. Er is geen buigen voor God en Zijn Woord. Ze buigen wel, ze doen zich wel nederig voor, maar dat is niet hun houding tegenover God. Het is hun houding tegenover schepselen tegen wie zij opzien, misschien buitengewoon begaafde mensen, misschien zien ze op tegen engelen.

Op geestelijk terrein vereren zij hun meerderen, maar op het terrein van de door God geschapen materie is er geen respect. Zo werd het lichaam door de Grieken beschouwd als een kerker waarin de geest gevangenzat, alsof het slechts stof was, zonder betekenis. Om de geest tot ontplooiing te laten komen werd het lichaam getuchtigd met zelfkastijding en vasten. Aan de behoeften van het lichaam mocht niet worden toegegeven. De trots van de mens wil alles beheersen, ook de door God ingeschapen behoeften van het lichaam. Deze inspanning dient tot niets anders dan tot bevrediging van het zondige vlees.

Als je in gedachten houdt dat je met Christus gestorven bent, zal de vijand bij jou tevergeefs proberen een opening te vinden voor zijn dwalingen.

Lees nog eens Kolossenzen 2:16-23

Verwerking:

Heb jij naar aanleiding van dit gedeelte in jouw geloofsleven 'leringen en geboden van mensen' ontdekt? Wat moet je daarmee doen?

## Kolossenzen 3:1-4

### Christus ons leven

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*1 Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. 2 Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. 3 Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. 4 Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.*

V1. De laatste verzen van het vorige hoofdstuk gaan vooral over het feit dat je met Christus gestorven bent. Je hebt gezien hoe belangrijk dat is. Nu komt de andere kant van de medaille. Je bent niet alleen met Christus gestorven, je bent ook met Hem opgewekt.

Als je nu met Hem bent opgewekt – het woord ‘als’ betekent hier ‘omdat’, niet een mogelijkheid, maar een zekerheid! –, dan ben je overgebracht in een nieuwe wereld. Vroeger leefde je in een wereld die voor Christus alleen een kruis en een graf had. Daar diende je de zonde. Nu leef je in een wereld waar alles om Christus gaat en dien je Hem. Je hebt gezien dat je vrij bent van elke slavernij. Dat betekent niet dat je vrij bent om te doen waar je zelf zin in hebt. Je hebt misschien wel door schade en schande ondervonden waar dat toe leidt. Daarom wil je dat ook helemaal niet. Nee, je bent in de christelijke vrijheid geplaatst om Christus te dienen.

Dienen van Christus begint met het zoeken van “*de dingen die boven zijn*”. Waarom? Omdat Christus daar is. Het zoeken van de dingen die boven zijn, gebeurt niet door te dromen over de hemel. Het betekent op Christus gericht zijn en Hem uitleven op aarde. Je kunt het vergelijken met een ambassadeur van Nederland in een ander land. Die zet zich daar in voor Nederland en zijn belangen. Hij is

daar niet om in een gemakkelijke stoel na te denken over het mooie Nederland.

Het gaat om een voortdurend zoeken met inspanning van alle krachten. Door dit zoeken naar de dingen die boven zijn, wordt je leven hier gevormd. Het zal meer en meer de karaktertrekken gaan vertonen van je leven dat boven is en je dienst en getuigenis bevorderen. Het is een streven om alle eigenschappen van de verheerlijkte Christus te leren kennen. Alles wat je van Hem in de heerlijkheid ziet, zal je voor alle leringen en geboden van mensen bewaren.

Dat Christus is *“gezeten aan Gods rechterhand”*, is een van de meest wezenlijke elementen van het christelijk geloof. Het is bepalend voor onze christelijke positie. We hebben veel gemeenschappelijk met gelovigen uit Israël in het Oude Testament, maar hier hebben we een enorm verschil. Zij kenden geen verheerlijkte Mens in de hemel met wie zij een gemaakt waren. Wij wel!

V2. Dat bepaalt dan ook onze positie en ons leven op aarde. Het feit dat Christus *dáár* is, bepaalt waar onze interesses zijn, waar wij ons denken op moeten richten.

Helaas zijn veel christenen zich dit niet bewust en leven ze alsof ze Gods aardse volk zijn. Ze zoeken de dingen *“die op de aarde zijn”*. Dat kan gebeuren doordat het hun ideaal is om te genieten van alle moois dat op aarde gevonden wordt. Het kan ook gebeuren door zich in te zetten voor een rechtvaardige verdeling van al dat moois. Voor het eerste willen ze een goede baan met een hoog inkomen. Voor het tweede kan men zich politiek inspinnen. Bij beide uitgangspunten is er geen gedachte aan het feit van het verbonden zijn met Christus in de hemel.

Het kan niet anders of je zult de dingen gaan bedenken die boven zijn als je je bewust bent dat daar al je echte eigendommen te vinden zijn. Dat kun je niet zeggen van de dingen die op de aarde zijn. Daarover ben je slechts rentmeester. Als je tijd op aarde erop zit, moet je alles achterlaten. Je kunt er niets van meenemen naar de

hemel. Daarom is het dom om je hoofd en je hart vol te stoppen met aardse dingen. Op meerdere plaatsen in de Bijbel word je ervoor gewaarschuwd niet in te zetten op aards bezit (*Mk 10:24; 1Tm 6:17*). Het bedenken van de aardse dingen is een uiting van een leven waarin voor de Heer Jezus geen plaats is (*Mt 16:23; Rm 8:5; Fp 3:19*).

Aardse dingen hoeven niet per se zondige of wereldse dingen te zijn. Aardse dingen zijn vaak dingen die God gegeven heeft. Huwelijk, werk, ontspanning, het zijn allemaal goede dingen. Als je leven echter uit zulk soort dingen gaat bestaan, als het alleen daarom draait, verdwijnt het zicht op Christus en leef je niet meer vanuit je verbinding met Hem. Het is er mee als met iemand die koper zoekt in plaats van goud omdat hij koper net zoveel waard vindt als goud. Zo iemand houden wij voor niet wijs. Toch leven veel christenen zo.

Het geloof plaatst toekomstige dingen in het heden: je bent bezig met de hemel waar je binnenkort zult zijn, bijvoorbeeld door deze brief te lezen en te overdenken. Het geloof plaats ook de tegenwoordige dingen in de toekomst: je gebruikt wat je is toevertrouwt aan aardse bezittingen met het oog op de toekomst (*Lk 16:1-12*). Geloof ziet de dingen die niet gezien worden en leeft erin. Het bedenken van de aardse dingen door de gelovigen veroorzaakt verdriet bij Paulus (*Fp 3:18*) en veroorzaakt ook verdriet bij de Heer Jezus.

V3. Nog eens wordt het gezegd dat je "*bent gestorven*" voor deze wereld. Je nieuwe leven heeft geen enkele verbinding met de wereld. Christus is niet alleen afwezig in deze wereld, Hij is er ook voor verborgen (*vgl. Jh 8:21,23; 13:33*). Omdat Christus jouw leven is, is ook jouw nieuwe leven verborgen voor de wereld. Het is onbekend voor de wereld.

Wat was het laatste wat de wereld van Christus zag? Dat Hij dood aan het kruis hing en in een graf was. Toen leek het afgelopen. Maar het geloof kijkt over het graf heen en ziet de opstanding en verheerlijking. Als Hij jouw leven is, geeft de wereld jou dezelfde plaats als Hem. De wereld zal niets begrijpen van de motieven waardoor jij

je laat leiden, want ze kent de bron ervan niet, die is voor haar verborgen. Dat je nog steeds in de wereld bent, is om getuigenis af te leggen van Hem Die voor de wereld verborgen is.

Aan de wereld zelf is niets meer te verbeteren. Elke poging om aan de wereld iets te verbeteren ziet het feit over het hoofd dat Christus door de wereld is verworpen en nu voor de wereld verborgen is. Onder de Korinthiërs waren er gelovigen, die meenden politieke invloed te moeten uitoefenen. Zij wilden nu al heersen (1Ko 4:8). Maar voor de gelovigen die tot de gemeente behoren, is de tijd van heersen nog toekomst.

V4. Het kenmerk van het leven van de gelovige is dat het bij God is, en dat het straks geopenbaard zal worden. Nu kent de wereld ons niet, straks wel (1Jh 3:1-2). Die verandering ontstaat niet doordat dankzij politieke inspanningen christelijke beginselen in en door de wereld worden aanvaard, zodat er een klimaat komt waarin Christus Zich thuis zal voelen. Nee, als Christus geopenbaard wordt in heerlijkheid, zal Hij in gerechtigheid het kwaad in de wereld oordelen. Daarmee scheidt hij het klimaat voor Zijn regering die Hij duizend jaar lang in gerechtigheid en vrede zal uitoefenen.

Als Hij openlijk gezien wordt in de wereld, wordt tevens het hoogtepunt van jouw vereniging met Hem zichtbaar. Je bent met Hem een gemaakt in Zijn dood, in Zijn opstanding, in Zijn huidige verborgenheid en in Zijn openbaar worden voor de hele wereld. *“Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u [dus ook jij] met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.”* Dan zal de wereld de verborgen bron zien van het leven dat jij op aarde hebt geleefd. Want Hij Die straks wordt geopenbaard, is nu al jouw leven.

Nu leef jij in de wereld als iemand die voor de wereld gestorven is. Daarmee lever je het bewijs dat er voor jou van de wereld niets meer te verwachten is. Dat betekent voor hier en nu verwerping en lijden. Dat zal veranderen op het moment dat jij met Christus geopenbaard wordt in heerlijkheid. Dan is de tijd van verwerping en lijden voor-

bij en zul je in de wereld wél een positie en een taak hebben. Je zult met Hem mogen regeren en in Zijn heerlijkheid mogen delen.

Dit openbaar worden van Christus met al de Zijnen is iets anders dan Zijn komst voor de gemeente. Dit laatste is iets waarvan de wereld niets zal zien (*1Th 4:15-17*). Nadat de Heer Jezus Zijn gemeente als Zijn bruid tot Zich heeft genomen, vindt in de hemel de bruiloft van het Lam plaats (*Op 19:7*). Daarna openbaart Hij Zich aan de wereld, waarbij Zijn bruid Hem volgt (*Op 19:11-16*). Dit is Zijn verschijning in heerlijkheid. Dan zal elk oog Hem zien (*Op 1:7*) en ook allen die met Hem meekomen (*2Th 1:10*). En jij bent daar bij!

Lees nog eens Kolossenzen 3:1-4.

Verwerking:

Hoe zoek en bedenk jij de dingen die boven zijn?

## Kolossenzen 3:5-11

### Christus is alles en in allen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*5 Doodt dan uw leden die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, harts-  
tocht, boze begeerte en de hebzucht, die afgodendienst is, 6 om welke  
dingen de toorn van God komt <over de zonen van de ongehoorzaam-  
heid>. 7 Ook u hebt vroeger onder hen gewandeld, toen u daarin leefde.  
8 Maar nu, legt ook u dit alles af: toorn, kwaadheid, boosheid, laster,  
vuile taal uit uw mond. 9 Liegt niet tegen elkaar, daar u de oude mens  
met zijn daden hebt uitgedaan 10 en de nieuwe hebt aangedaan, die ver-  
nieuwd wordt tot kennis, naar [het] beeld van Hem Die hem geschapen  
heeft. 11 Daarin is niet Griek en Jood, besnijdenis en onbesnedenheid,  
barbaar, Scyth, slaaf, vrije; maar Christus is alles en in allen.*

V5. Na het geweldige vooruitzicht van het vorige vers word je weer met beide benen op de grond gezet. Er is werk aan de winkel. Als je genoten hebt van de heerlijkheid van Christus en jouw deel daarin omdat je in Hem bent, zul je niet willen toegeven aan zondige begeerten. Ze vormen een verhindering voor het zoeken van de dingen die boven zijn. Met het oog daarop is al gezegd welke dingen je *niet* moet zoeken. Nu krijg je te horen dat er dingen zijn die je moet *doden*.

‘Hoezo, doden?’ zou je kunnen vragen. ‘Ik heb toch steeds gelezen en te horen gekregen dat ik met Christus gestorven ben?’ Dat klopt. Het gaat er dan ook niet om dat je jezelf of je vlees moet doden. De oude mens is gestorven, hij is krachteloos gemaakt. God heeft de zonde in het vlees geoordeeld (*Rm 8:3*). Het ‘mechanisme’, dat, waarvan de zonde zich bediende, de oude mens, is gedood (*Rm 6:6*). Als gevolg daarvan moet jij je voor de zonde dood houden (*Rm 6:11*). Dat betekent dat je de leden van je lichaam niet meer door de zonde laat gebruiken, maar ze in dienst van God stelt (*Rm 6:12-13*).



Als je nu merkt dat de zonde zich wil laten gelden, moet je daarmee korte metten maken. Een radicalere oplossing dan doden is er niet. 'Doden' is een sterke en betekenisvolle uitdrukking. Er moet compromisloos met immorele dingen worden gehandeld. Dat doe je door die zonde elke zeggenschap over jou te ontzeggen. Je moet gewoon in jezelf zeggen: 'Hier geef ik niet aan toe, die zonde krijgt geen ruimte.' Je plaatst die zonde waar hij hoort, namelijk bij de oude mens, en die heeft het niet meer in jouw leven voor het zeggen.

Door deze vastberaden opstelling voorkom je dat je gaat redeneren. Zodra je gaat redeneren, ben je verloren en ziet de betreffende zonde zijn kans. Doden wil zeggen dat je de zonde alle leven ontnemt. Daardoor is voor de zonde elke kans verkeken om zich te openbaren.

Paulus laat je niet raden om welke "*leden*" het zou kunnen gaan. De leden worden met de zonden gelijkgesteld.

1. De lijst begint met "*hoererij*" (evenals in *Gl 5:19-20*; *1Ko 6:10*; *Ef 5:3*). Die zonde is een ernstige bedreiging voor de heiliging.
2. "*Onreinheid*" is er nauw aan verwant, is algemener in betekenis en betreft elke soort onreinheid.
3. "*Hartstocht*" ziet op erotische begeerten die leiden tot immoraliteit in denken en handelen.
4. "*Boze begeerte*" lijkt in dit verband te slaan op seksuele begeerten.
5. "*Hebzucht*" is het steeds meer willen hebben en lijkt hier, ook door het verband, verbonden te zijn aan seksuele vergrijpen.
6. Het seksuele begeren overheerst zodanig het leven, dat het de plaats van God heeft ingenomen en daardoor "*afgodendienst*" is.

V6. Er bestaat een opvatting dat de enige zonde waarover Gods oordeel komt, het ongeloof is. Hier zie je dat dit een misvatting is. Er zijn ook andere zonden waarover "*de toorn van God*" komt. Gods toorn komt over elke zonde. De toorn van God komt voort uit Zijn haat tegen de zonde. Toorn is bij God niet zozeer een uiting van Zijn gevoelens, maar meer van Zijn regering. Die toorn komt nog en wordt beschreven in *Openbaring 6-19*.

De toorn van God treft mensen die geen nieuwe geboorte kennen en volharden in hun ongeloof. Het kenmerk van hun leven is "ongehoorzaamheid". Het wordt voorgesteld alsof ongehoorzaamheid hun vader is en dat zij daarvan de zonen zijn met al zijn ongehoorzame karaktertrekken. De gedachte dat jij als gelovige nog op hen zou lijken, moet onverdraaglijk zijn. De aansporing om de leden die op de aarde zijn te doden zal dan ook bij jou als gelovige in goede aarde vallen.

V7. Dat betekent niet dat je nu met minachting op die 'zonen van de ongehoorzaamheid' neerziet. Als gelovige moet je je realiseren dat je niet boven hen staat. Je leefde er vroeger namelijk zelf continu in en deed precies hetzelfde (*Tt 3:3*). Nu is dat niet meer zo. Aan dit leven is een einde gekomen toen je met Christus stierf.

V8. Daarom moet je al die karaktereigenschappen en gewoonten die de mensen vroeger bij je zagen, afleggen. Het wordt gezegd alsof je een kledingstuk uitdoet waarin je gehuld was. Het gaat om een gedrag, een houding, waardoor je leven werd gekenmerkt. Die houding is vooral gebleken uit wat je zei. De dingen die hier genoemd worden, hebben met de tong te doen en als gevolg daarvan met het hart, want wat je zegt, komt voor uit het hart (*Mt 15:18*).

1. Als eerste zondige uiting van het hart wordt "toorn" genoemd. Bij ons is toorn een uiting van een temperament. Een uiting van toorn hoeft niet per se zondig te zijn (*Ef 4:26*), maar is dat hier in dit verband wel.
2. "Kwaadheid" benadrukt meer de plotselinge uitbarsting van gevoelens over iets; toorn ziet meer op een gemoedsstemming, een toestand.
3. "Boosheid" is een instelling waarin men erop uit is een ander kwaad en onrecht aan te doen.
4. "Laster" is het bewust onwaarheid spreken om de ander in een kwaad daglicht te stellen.
5. "Vuile taal uit uw mond" kan schelden betekenen en ook liederlijke, schunnige taal.

V9. 'Liegen' is een zonde van de tong die wel het meest de oude mens karakteriseert. Niet voor niets staat er dat "*ieder mens leugenachtig*" is (Rm 3:4). Omdat de gelovige de oude mens met zijn handelingen heeft uitgedaan, moet het ook afgelopen zijn met zijn uitingen. De relaties met de oude mens zijn afgebroken. De oude mens is het wezen van de eerste Adam, zoals dat in al zijn nakomelingen samen tot uiting komt.

V10. Jij hoort echter niet meer bij de eerste Adam, je hoort bij de laatste Adam, Christus. Hij kenmerkt de nieuwe mens die jij hebt aangedaan. De nieuwe mens wordt gekenmerkt door Christus zoals Hij in alle gelovigen samen tot uitdrukking komt. Om alle kenmerken van Christus te vertonen zijn alle gelovigen nodig. Geen gelovige heeft ze allemaal. Bij iedere gelovige is iets van Christus te zien.

Het aandoen is hier niet een bekleed worden van buitenaf, maar een van binnenuit naar buiten zichtbaar worden van die nieuwe mens. De nieuwe mens is wat je innerlijk bent sinds je bekering. Het is wel de bedoeling dat je dat in je leven laat zien. Bij je bekering heb je de nieuwe mens aangedaan. Doordat je steeds meer kennis van God krijgt, zul je steeds meer van die nieuwe mens in je leven vertonen.

Het 'vernieuwd worden tot kennis' wil zeggen dat God de nieuwe mens tot de volle kennis van Zijn raad brengt. Dit is een ontwikkeling. Het model dat God in dit proces altijd voor ogen staat, is Christus. God wil de nieuwe mens in de kennis van Christus onderrichten om hem te vormen naar dat beeld (vgl. Ko 1:15; Gn 1:26-27). Hoe meer Hij dat in jou kan werken, des te meer zul jij wandelen zoals Christus gewandeld heeft.

V11. In de nieuwe mens is alle onderscheid verdwenen (vgl. Gl 3:28-29). Alleen Christus wordt gezien en Hij vult alles met Zijn heerlijkheid.

1. In de nieuwe mens is geen onderscheid tussen "*Griek en Jood*", dat wil zeggen dat het verschil in ras of afstamming of nationaliteit weg is.

2. Ook is er geen onderscheid meer tussen *“besnijdenis en onbesnedenheid”*, wat ziet op godsdienstig onderscheid, de uiterlijke betrekking tot God.
3. Het onderscheid tussen *“barbaar”* en *“Scyth”* is eveneens verdwenen. In hen worden de laagste culturen voorgesteld, waarbij de Scyth door de Grieken een nog lagere plaats werd toegemeten dan de barbaar. In Christus bestaat ook dit onderscheid niet meer.
4. Met het opheffen van het verschil tussen *“slaaf”* en *“vrije”* is ook het sociale standsverschil in de nieuwe mens niet meer aanwezig.

De enige positie die geldt, is onze positie in Christus. Hij is alles in de nieuwe mens, ja, je kunt zeggen: Hij *is* de nieuwe Mens.

Terwijl jij wacht op de heerlijkheid waarin God alles en in allen zal zijn, woont Christus al in Zijn heiligen. Hij heeft in hen de nieuwe mens gevormd in wie Hij *“alles in allen”* is. De oude mens kan inzetten en filosofieën hebben, maar voor de nieuwe mens is Christus alles. Ja toch?

Lees nog eens Kolossenzen 3:5-11.

Verwerking:

Wat zijn de kenmerken van de nieuwe mens en welke niet?

## Kolossenzen 3:12-15

### Doet dan aan

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*12 Doet dan aan als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden: innige ontferming, goedertierenheid, nederigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid, 13 elkaar verdragend en elkaar vergevend, als de een tegen de ander een verwijt heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft, zo ook u. 14 En boven dit alles de liefde, dat is [de] band van de volmaaktheid. 15 En laat de vrede van Christus, waartoe u ook geroepen bent in één lichaam, in uw harten heersen; en weest dankbaar.*

V12. Je weet wat je moet doden en afleggen. Als je dat hebt gedaan – en er mag niets anders verwacht worden, je wilt immers met de oude mens niets meer te maken hebben! –, is de weg vrij om iets anders aan te doen. De bedoeling is dan dat je aan je omgeving je ‘nieuwe kleding’ laat zien. Dat betekent dat je aan de mensen om je heen Christus laat zien in alles wat je doet of zegt.

Denk nou niet: ‘Wie ben ik, dat ik dat zou kunnen?’ Moet je horen hoe je wordt aangesproken, namelijk als iemand die hoort bij

1. de *“uitverkorenen van God”*. Dat wijst op een bijzondere daad van Gods genade. Hij heeft jou uitgekozen om van Hem en voor Hem te zijn. Als je nadenkt over het ‘waarom’, gaat dat je denken gewoon te boven. Maak Hem er maar groot voor.
2. de *“heiligen”*. God heeft je uitgekozen en daarmee afgezonderd van alle mensen die zonder Hem leven. Hij heeft je apart gezet om jou alleen voor Zichzelf te hebben (Ef 1:4). Daarom word je een ‘heilige’ genoemd.
3. de *“geliefden”*. God heeft je lief. Alles is van Hem uitgegaan. Wat zou het ondankbaar zijn, als je in valse bescheidenheid zou weigeren dit in al zijn volheid te aanvaarden.

Het is prachtig om eraan te denken dat deze drie benamingen ook voor de Heer Jezus worden gebruikt (*Lk 23:35; Jh 6:69; Mt 3:17*).

Als dit je positie is, als God verklaart dat Hij je zo ziet, is alles aanwezig om Christus zichtbaar te maken in je leven. Het leven van Christus komt in jouw leven tot uiting in de verschillende aspecten die hier worden genoemd. Als we ze doornemen, zul je zien dat in elk aspect wel een bepaalde vorm van zelfverloochening aanwezig is. Je kunt deze kenmerken ook alleen laten zien als je in staat bent jezelf te verlagen, je neer te buigen. Al deze kenmerken heeft de Heer Jezus in volmaaktheid laten zien in Zijn leven op aarde.

1. *"Innige ontferming"* staat tegenover hartstocht die eigen bevrediging zoekt. Het is het tedere medegevoel waaruit vergeving voortvloeit (*Lk 1:78*). Het is *"[het] hart van Christus Jezus"* (*Fp 1:8*).
2. *"Goedertierenheid"* is de volheid van goedheid die voortkomt uit innige ontferming.
3. *"Nederigheid"* is een houding die je past tegenover God en mensen. De Heer Jezus roept op dit van Hem te leren (*Mt 11:29; Fp 2:3*).
4. *"Zachtmoedigheid"* komt tot uiting wanneer je onrecht verdraagt en niet je recht opeist (*Nm 12:3*). In de wereld staat zachtmoedigheid voor het niet doorzetten, het erbij laten zitten. Zachtmoedigheid is het tegendeel van zelfbewustzijn en eigen belang.
5. *"Lankmoedigheid"*, of geduld, is het volhardend verdragen van het kwaad. Het is het geestelijk vermogen kwaad te incasseren, zonder dat er directe vergelding plaatsvindt of geëist wordt.

V13. De uitdagingen om de voorgaande kenmerken, waarin Christus zichtbaar wordt, te laten zien, vind je overal in de wereld. De nu volgende kenmerken komen meer openbaar in je verhouding tot medegelovigen die het je wel eens lastig maken. Door het woord *"elkaar"* moet je direct beseffen dat dit ook op jou slaat. Jij bent voor een ander misschien wel eens een lastige medegelovige.

“Elkaar verdragend” betekent dat je niet direct je commentaar levert op ‘de ander’ als die weer eens op zijn of haar eigenaardige manier iets doet of voorstelt. Wees terughoudend tegenover elkaar.

Is ‘verdragend’ meer passief, het volgende, “elkaar vergevend”, is vooral actief. Als je met anderen omgaat, is het onvermijdelijk dat jij hun en zij jouw fouten leren kennen. Er kan dan zomaar een situatie ontstaan waarbij de verwijten over en weer vliegen. De vrede in de gemeente is dan snel zoek. De oplossing is vergevingsgezind te zijn. Dan zul je een verwijt aan jou niet met een verwijt aan het adres van de ander beantwoorden.

De norm voor vergeving is Christus. Kijk naar Hem, wat Hij jou allemaal vergeven heeft. Neem de gelijkenis ter harte die Hij heeft uitgesproken over vergeven (Mt 18:21-35). Je zult zien dat het op te brengen is, dat je kunt vergeven.

V14. Paulus is nog niet klaar met het aanreiken van de ‘kledingstukken’. Er hoort nog iets bij wat alles omsluit, wat al die kledingstukken als een soort gordel bij elkaar houdt en dat is “de liefde”. Daarbij is liefde de deugd die niet alleen alle voorgaande deugden samenhoudt, maar ze ook vervolmaakt of tot volle rijpheid brengt.

De genoemde kenmerken zijn geen aangeleerde eigenschappen, maar komen uit de liefde voort. Niets is volmaakt in ons gedrag tegenover anderen zonder de Goddelijke liefde die zich uit in broederlijke (2Pt 1:7). Daarom is liefde de band van de volmaaktheid. Jij bent in staat om die band om te doen omdat je de Goddelijke natuur hebt ontvangen (2Pt 1:4) en de natuur van God is liefde (1Jh 4:8). Als deze band van de liefde door iedere gelovige gedragen wordt, zal die de gelovigen ook onderling samenbinden.

V15. De kleding is aangetrokken. Alles zit op zijn plaats. Je kunt de deur uit, je kunt je te midden van anderen begeven en je kleding laten zien, in de wereld en te midden van de gelovigen. Je bent niet geroepen om ermee te pronken, maar in deze kleding zal je leven een getuigenis zijn van Christus. Om dat op de juiste wijze te kun-

nen geven is het nodig dat “*de vrede van Christus*” in je hart heerst. Al je handelingen, woorden en gedachten zullen in een atmosfeer van vrede plaatsvinden.

De aard van de vrede is die van Christus. Daarover sprak Hij in de opperzaal als “*Mijn vrede*” (Jh 14:27). Het is de rust van hart en geest die voortkomt uit een volledig vertrouwen in de liefde van de Vader en een volledige onderwerping aan Zijn wil. In die vrede wandelde Hij op aarde.

Als die vrede heerst in jouw hart en in die van de gelovigen met wie je samenkomt en samenleeft, beantwoordt dit aan de roeping om één lichaam te zijn. Door het ontbreken van het lidwoord voor ‘lichaam’ lijkt het hier namelijk om de plaatselijke gemeente te gaan.

De nadruk ligt daarom niet zozeer op de persoonlijke vrede die je mag ervaren als je je weg met de Heer gaat. Het gaat meer om de vrede die jouw gezindheid en goede wil in de omgang met anderen bepaalt. Het gaat om het ene lichaam. Als de leden aan Hem onderdanig zijn, moet de vrede die Hij aanreikt hun omgang onder elkaar bepalen. Je zult niets doen waardoor die vrede wordt verstoord. Door deze voorstelling van zaken is het duidelijk dat het niet de bedoeling is je in een isolement terug te trekken, om zo met niemand ruzie te krijgen.

Dankbaarheid is een belangrijk ‘handelsmerk’ van de christen die in alle dingen de hand van zijn Vader ziet. Het behoort hem voortdurend te karakteriseren en bij iedere gelegenheid tot uitdrukking te komen. Het is een opdracht om dankbaar te zijn. Het is iets waarin je je moet oefenen.

Van alle mensen op aarde hebben christenen wel de meeste reden om dankbaar te zijn. Wie ondankbaar is, is ver van God. Dankbaarheid is niet afhankelijk van de omstandigheden. Dat laat Paulus zelf hier wel zien, door vanuit zijn gevangenschap hiertoe op te roepen. Ik denk dat zijn hart, nadat hij dit alles zo heeft opgeschreven, ook is overlopen van dankbaarheid.



Na alles wat je hebt gezien – je positie voor God, de vergeving die je in Christus hebt ontvangen, de vrede van Christus die je deel is, de eigenschappen van de Heer Jezus –, moet het niet moeilijk zijn om gehoor te geven aan de oproep om dankbaar te zijn.

Alles heeft betrekking op Christus. Het gaat erom Hem in alles te laten zien. Alles wat daarvoor nodig is, heb je in Christus ontvangen. Wat een vreugde moet Gods hart vervullen als Hij Christus herkent in jouw leven en in dat van de gelovigen met wie jij samenkomt en samenleeft.

Lees nog eens Kolossenzen 3:11-15.

Verwerking:

Leer uit je hoofd wat je aan moet doen en vraag de Heer je te helpen die kenmerken te vertonen.

## Kolossenzen 3:16-17

### Doet alles in de Naam van de Heer Jezus

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

16 Laat het Woord van Christus rijkelijk in u wonen, terwijl u in alle wijsheid elkaar leert en terechtwijst met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen [en] in <de> genade zingt in uw harten voor God. 17 En al wat u doet, in woord of in werk, [doet] alles in [de] Naam van [de] Heer Jezus, terwijl u God [de] Vader door Hem dankt.

V16. Op “de vrede van Christus” (vers 15) volgt “het Woord van Christus”, dat is het Woord van God. In dat Woord spreekt alles van Christus. Het Woord van God is ook het Woord van Christus. Hij heeft het gegeven. Hij is de bron ervan. Als de verhoogde Christus geeft Hij je door Zijn Woord de nodige aanwijzingen voor de weg die je moet gaan. De stem van Gods Woord is de stem van Christus. Zoals je al zo vaak hebt gezien in deze brief, valt alle licht ook hier op Hem.

Het geheel van Gods Woord moet als het Woord van Christus in je “wonen” en wel “rijkelijk”. ‘Wonen’ wil zeggen dat het Woord zich bij je thuis voelt, dat er geen dingen in je leven zijn die met het Woord in strijd zijn. ‘Rijkelijk’ houdt in, dat je hart en verstand er vol van zijn, zodat jouw gesprekken met gelovigen en ongelovigen erdoor worden bestuurd. Je moet het Woord niet alleen kennen, maar ook toepassen op alles waarmee je in je leven wordt geconfronteerd.

Het is niet de bedoeling dat je het Woord van Christus voor jezelf houdt. Als je ergens vol van bent, er zelfs van overloopt, zul je dat met anderen willen en ook kunnen delen. De grote vraag is natuurlijk of je wel iets hebt om te delen. Als je vol bent van andere dingen, zullen dat de dingen zijn die je aan anderen vertelt. Waar het hart vol van is, loopt de mond van over (Mt 12:34). Christenen worden

in hun onderlinge omgang gekend doordat zij met elkaar de dingen van Christus delen.

In hun dagelijkse omgang en in hun onderlinge bijeenkomsten moeten ze in staat zijn *“elkaar”* te ‘leren’ wat de wil van God is. Waar nodig moet ‘terechtwijzing’ plaatsvinden. Het moet wel *“in alle wijsheid”* gebeuren en niet in een opwelling. Anders wordt er meer afgebroken dan opgebouwd.

Om te leren en terecht te wijzen wordt jou hier een opmerkelijk instrument gegeven: zingen. Ik denk dat het wijst op de lieflijke manier waarop we elkaar op Christus mogen wijzen. In het zingen van een lied zal meer de stem van Christus worden gehoord dan ontactisch of met stemverheffing de ander Gods gedachten bijbrengen en hem de les lezen. De stem van Christus zal worden gehoord als je hart vervuld is van het bewustzijn van de genade van God.

*“Genade”* is de ruimte, de atmosfeer, waarin dit zingen plaatsvindt. Het gevoel van genade wordt tot uitdrukking gebracht in het zingen en is het resultaat van wat de genade innerlijk heeft bewerkt. In die gezindheid kun je je bevinden in de tegenwoordigheid van de drie-enige God – Vader, Zoon en Heilige Geest. Hij is de God van alle genade.

Als het Woord van Christus in ons woont, zal er een voortdurend loflied in onze harten zijn (*Hb 13:15*). Dat kan in verschillende liedvormen:

1. *“Psalmen”* zijn liederen waarin gevoelens tot uiting komen die de psalmschrijver tijdens ervaringen had, meestal tijdens lijden.
2. *“Lofzangen”* zijn meer te zien als een antwoord op een Goddelijke openbaring. In lofzangen worden bewondering voor God en aanbidding van de Heer Jezus tot uiting gebracht.
3. *“Geestelijke liederen”* brengen meestal, zoals een gebed, een bepaald verlangen van het hart tot uiting. Het is de meest algemene uitdrukking voor de inhoud van het lied: het betreft een geestelijk onderwerp.

De overeenkomst tussen deze liedvormen is dat ze alle drie voortvloeien uit het Woord. Ze hebben daarin hun wortels. Als het goed is, zijn ze daarmee volledig in overeenstemming. Alleen als het inwonende Woord het hart met dankbare bewondering en aanbidding vult, kunnen liederen in de juiste geest worden gezongen.

V17. Niet alleen ons zingen moet *“voor God”* zijn. Niets minder dan *“al wat u doet”*, moet tot eer van God zijn. *“Al wat u doet, in woord of in werk”*, sluit elk terrein van je leven in. Alles in je leven moet onder de heerschappij van de Heer Jezus staan. Het gaat er niet alleen om dat de Heer Jezus Zijn goedkeuring aan je daden kan hechten. Als je iets doet in Zijn Naam, moet je ervan overtuigd zijn dat het Zijn wil is. Je handelt dan alleen op Zijn gezag.

Je kunt best een verlangen hebben iets voor de Heer te doen, maar belangrijk is dat je alleen dat doet wat Hij van je vraagt. Je hoeft niet te denken aan een groot werk of een preek voor een menigte. Het betreft alledaagse dingen, zoals een vriendelijke handeling of een vermanend woord. Doe het alleen als je het kunt doen in de Naam van de Heer Jezus. Als het niet in Zijn Naam kan, moet je het niet doen.

Een van de aanwijzingen dat je *“in woord of in werk”* in de weg van de Heer bent, is dat je de Vader kunt danken. Weer komt het danken naar voren (Ko 1:3,12; 2:7; 3:15,17; 4:2). Dat kun je alleen als je weet dat Hij op die weg met je mee kan gaan. Dan vraag je niet of Hij met je mee wil gaan op de weg die jij voor juist houdt. Je vraagt Hem welke weg Hij wil dat je gaat.

Het danken is hier *“door Hem”*. Danken van God de Vader vindt altijd zijn aanleiding in de Zoon Die Hij schonk, en in alle dingen die ons in de Zoon geschonken zijn. Je ziet hoe de hele praktijk van het leven verbonden wordt met de Vader en de Zoon. Dat tilt je dagelijks leven toch wel naar een hoog plan!

Lees nog eens Kolossenzen 3:16-17.

Verwerking:

Woont het Woord van Christus rijkelijk in jou?

## Kolossenzen 3:18-25

### Vrouwen – mannen – kinderen – slaven

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*18 Vrouwen, weest aan uw mannen onderdanig, zoals het betaamt in [de] Heer. 19 Mannen, hebt uw vrouwen lief en weest niet bitter tegen hen. 20 Kinderen, weest jullie ouders in alles gehoorzaam, want dit is welbehaaglijk in [de] Heer. 21 Vaders, irriteert uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden. 22 Slaven, weest uw heren naar [het] vlees in alles gehoorzaam, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar in eenvoud van hart, in vrees voor de Heer. 23 Wat u ook doet, doet het van harte, als voor de Heer en niet voor mensen, 24 daar u weet dat u van [de] Heer als vergelding de erfenis zult ontvangen: u dient de Heer Christus. 25 Want wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugontvangen; en er is geen aanzien des persoons.*

V18. Paulus noemt vervolgens enkele terreinen waarop je dagelijks leven zich afspeelt en de betrekkingen waarin je bent geplaatst. Na de oproep om niet de dingen te bedenken die op de aarde zijn, zou je kunnen denken dat al het aardse er niets meer toe doet. Maar al de verheven waarheden die te maken hebben met je verbinding met Christus, doen niets af aan je aardse betrekkingen. Integendeel, die relaties zijn er juist opdat je daarin zult laten zien wat je in Christus geworden bent.

Je kunt in de wereld niet zonder omgang met je medemensen leven. In zulke sociale contacten maak je de meeste van je beproevingen en verzoeken mee. Het is Gods wil dat je na je bekering te midden van je oude vrienden of kennissen het licht van de hemel laat schijnen. Je bekering heeft niets veranderd aan je (eventuele) huwelijk, aan je (eventuele) gezinssituatie en aan je plaats in de maatschappij. Wat wel veranderd is, dat ben jijzelf.

In elk van de genoemde betrekkingen zijn twee partijen: man en vrouw, ouders en kinderen, werkgever en werknemer. Ieder wordt aangesproken in de zwakke plek. Eerst wordt steeds het woord gericht tot de ondergeschikte partij, die ook steeds in verbinding met de Heer wordt gebracht. De verbinding met de Heer verheft de ondergeschiktheid naar een hoger plan.

De eerste relatie waarvoor beide partijen een opdracht krijgen, is die van het huwelijk. Dit bolwerk van het goede wordt overal in de wereld heftig aangevallen. Het is nodig steeds weer naar Gods oorspronkelijke plan te kijken om niet meegezogen te worden met wat de wereld met het huwelijk doet. In een huwelijk zijn duidelijk twee verschillende geslachten met elkaar verbonden. Een huwelijk tussen mensen van gelijk geslacht is een optie die in het licht van Gods Woord niet eens in overweging mag worden genomen, maar meteen moet worden verworpen.

De "*vrouwen*" worden erop gewezen, dat zij hun "*mannen*" als hun hoofd moeten erkennen aan wie zij "*onderdanig*" behoren te zijn. Onderdanigheid is de erkenning van de door God ingestelde orde. Die houding past bij haar, is haar eer. De kracht ervoor krijgt ze van de Heer. Als ze haar man onderdanig is, erkent ze daarmee het gezag van de Heer.

In onze tijd van emancipatie en feminisme wordt het haar niet gemakkelijk gemaakt om onderdanig te zijn. Massaal wordt dit voorschrift genegeerd, uit de tijd verklaard en met voeten getreden. Vrouwen die zich hun verbinding met Christus bewust zijn, zullen zich hieraan niet storen en tegen de stroom in kunnen gaan. Van Hem kunnen zij leren wat onderdanigheid is, omdat Hij dat voorbeeld heeft gegeven in Zijn leven op aarde ten opzichte van Zijn God.

V19. Tegen de "*mannen*" wordt iets positiefs en iets negatiefs gezegd. Positief is de opdracht aan de man om zijn vrouw lief te hebben. Er staat niet, dat hij moet wachten op een bepaald gevoel of een daad van zijn vrouw die hij graag met zijn liefde beantwoordt. Er is geen

enkel excuus te verzinnen om zich te onttrekken aan de opdracht zijn vrouw lief te hebben.

De man kan van Christus leren wat liefde is. Bij Hem ziet hij een zorgende liefde die offers brengt en onbaatzuchtig is. Als een man zo met zijn vrouw omgaat, bewaart dat voor veel huwelijksproblemen. Het zal de vrouw ook gemakkelijk vallen aan zo'n man onderdanig te zijn.

Negatief is de toevoeging niet bitter tegen haar te zijn. Dat moet de man ervoor bewaren om humeurig, onbarmhartig en hard tegen haar te zijn. Dit laatste is zeker een gevaar als de vrouw niet bekeerd is en voortdurend dingen doet die hem tot die reacties uitlokken. Er wordt niet gezegd dat hij zijn vrouw aan zich moet onderwerpen of ertoe moet dwingen hem te gehoorzamen.

V20. "*Kinderen*" moeten hun ouders gehoorzamen, en dat niet als zij dat nuttig of wenselijk achten, maar "*in alles*". Zij moeten bereid zijn om te luisteren en de aanwijzingen van de ouders op te volgen. Kinderen zijn niet de hoogste autoriteit, zij bepalen niet tot hoever zij de ouders moeten gehoorzamen. Ook voor kinderen is de Heer Jezus op aarde het voorbeeld (*Lk 2:51*).

V21. Het gezin wordt in hier door twee beginselen samengehouden: gehoorzaamheid en gezag. Na gehoorzaamheid, verlangd van de kant van de kinderen, komt nu het gezag. Daarvoor wordt het woord niet gericht tot de 'ouders', wat verwacht mocht worden, maar tot de "*vaders*". Zij zijn hoofdverantwoordelijk voor de opvoeding.

De vaders worden hier gewaarschuwd hun gezag niet onverstandig te gebruiken of te misbruiken. Dat gebeurt door een ongepaste of zelfs onrechtvaardige behandeling. De apostel lijkt te denken aan een voortdurend onrechtvaardig terechtwijzen en berispen, zodra de geringste aanleiding zich voordoet.

Vaders hebben in God de Vader het grote Voorbeeld. Van Hem kunnen ze leren dat God Zijn kinderen nooit op een manier behandelt die moedeloos maakt of waardoor ze zich afgewezen zouden voe-

len. Als een kind voortdurend commentaar krijgt, wordt de indruk gewekt dat het altijd alles verkeerd doet. Het zal moedeloos worden en elke motivatie verliezen. Gelovige vaders moeten dit absoluut en zorgvuldig vermijden.

Wat is het erg als een kind de waarheid van God verwerpt doordat zijn vader zich bovenmatig streng gedraagt. Als een vader zijn kind een verkeerd beeld geeft van God als Vader, hóeft het kind God niet meer. Zeker heeft een kind correctie of tucht nodig. Als zich de noodzaak tot tucht voordoet, is het belangrijk onder andere de volgende drie grondregels voor tucht in acht te nemen: straf nooit in woede, straf nooit onterecht, straf nooit zonder verklaring.

Ook op een andere manier kunnen ouders hun kinderen van God vervreemden. Veel ouders moeten met betrekking tot een afgeweken zoon of dochter met verdriet erkennen: *“Het gebeurde nu, als uw dienaar her en der bezig was, dat [die man] er niet [meer] was”* (1Kn 20:40). Ze hebben hun tijd aan van alles en nog wat besteed, behalve aan hun kinderen. Die werden aan hun lot overgelaten. Misschien niet zonder verzorging, maar wel zonder aandacht. Het gemis aan aandacht zal het kind moedeloos maken en het zijn eigen weg doen gaan, niet die van de Heer.

V22. Het woord tot de *“slaven”* lijkt op wat tegen de kinderen gezegd wordt. Ook van hen wordt gehoorzaamheid *“in alles”* gevraagd. De gelovige slaaf wordt niet door het oog van zijn meester geregeerd, hij wordt geregeerd door *“vrees* (of: eerbied) *voor de Heer”*.

*“Ogendienst”* wil zeggen dat je hard aan het werk bent als de baas naar je kijkt, maar zodra hij is verdwenen, pauzeer je weer of doe je dingen voor jezelf. Als christenslaaf – je mag het zo toepassen: christenwerknemer – moet je echt dienen, of je aardse meester, je werkgever, nu wel of niet kijkt, omdat de Heer in de hemel altijd toekijkt. Hem ontgaat niets.

Dit besef zou je ertoe kunnen brengen om goed je best te doen om niet in ongenade bij de Heer te vallen. Dat is niet de bedoeling. Van-



daar dat er ook nog wordt gewezen op de houding van het hart. *"Eenvoud van hart"* is de houding van een hart dat vrij is van lage motieven en waarin oprechtheid en ondubbelzinnigheid aanwezig zijn (vgl. 1Kr 29:17). Het staat tegenover huichelachtigheid. Ook voor de slaaf is de Heer Jezus op aarde het voorbeeld.

V23. De slaaf wordt voorgehouden dat hij alle dagelijkse bezigheden met al zijn energie heeft uit te voeren. Daarbij wordt van hem verwacht dat hij *"van harte"* doet wat hem opgedragen wordt. Dat wil zeggen dat hij zijn hele hart in elk werk legt, of het nu aangenaam of onaangenaam is. Het geheim hiervan is dat hij zo werkt alsof de Heer de werkgever is.

Paulus richt het oog van de slaaf steeds op de Heer. Als het welgevallen van de Heer boven al je werk staat, zul jij in de kracht die Hij verleent je plicht doen. Je zult in de hemel niet worden beloond voor het aantal mensen dat van jouw dienst heeft genoten, ook niet vanwege het succes dat je hebt gehad, of vanwege het aantal talenten dat je hebt gekregen, maar voor je trouw.

V24. En weet jij wat die beloning is? De slaven toen wisten het wel: *"de erfenis"*. Door de woorden *"daar u weet"*, lijkt Paulus aan te sluiten bij het onderwijs dat ze eerder hebben gekregen. Hij herinnert hen eraan. Hieraan mogen ze steeds denken, terwijl ze hun werk doen. De slaaf die goed dient, zal zijn beloning krijgen op een plaats waar niets vergeten wordt wat tot eer van Christus is gedaan. Op die plaats staan slaven en heren allen voor Hem, bij Wie geen aanzien van de persoon is. Wat in de toekomst ligt, mag nu al de volle belangstelling van de slaaf hebben. Dat zal het motief zijn om al zijn werk in trouw te doen.

Hier op aarde zal een meester nooit zijn erfenis met een slaaf delen. In de toekomst zullen slaven deel hebben aan de erfenis van de Heer Die ze nu dienen. Een zo groot loon wacht hun omdat zij de Heer, Christus, dienen. Het is een erfenis die tevens als loon wordt gezien. Onze zwakke pogingen om de Heer te dienen zullen beloond

worden met een beloning die elke verhouding te buiten en te boven gaat. Wat een Heer dienen we!

V25. Na alle bemoediging die de slaaf te horen heeft gekregen, is er ook een waarschuwing. Een slaaf krijgt geen voorkeursbehandeling vanwege zijn benarde positie. Hij wordt ook niet extra beloond omdat hij onderdrukt wordt. Hij krijgt wel een extra waarschuwing omdat net als bij ieder ander ook bij hem het vlees werkzaam kan zijn. Hij kan in een situatie komen die uitnodigt om zijn meester of een van zijn medeslaven onrecht aan te doen. Hij kan gaan menen dat dit voor hem voordeel oplevert. Daarom moet hij weten dat er bij God geen sprake is van aanzien des persoons.

Als het onrecht niet op aarde al wordt ontdekt, zal het zeker voor de rechterstoel van Christus geopenbaard worden (2Ko 5:10). De slaaf zal merken dat het invloed zal hebben op zijn aandeel in de erfenis. Ontrouw zal een overeenkomstig verlies aan loon geven. Het gaat erom dat de Heer zal kunnen zeggen: *“Goede en trouwe slaaf, over weinig ben je trouw geweest”* (Mt 25:21,23). Hier zie je ook dat voor ieder die als slaaf de Heer Jezus dient, al heeft hij een nog zo grote dienst, geldt dat het slechts *“weinig”* is wat hem is toevertrouwd.

Je hoort Paulus niets zeggen over hoe een slaaf vrij kan komen. Als je zo'n Heer mag dienen en zo'n beloning in het vooruitzicht hebt, is het de vraag of je dat wel wilt! Daarbij komt nog dat het christendom geen maatschappelijke structuren verandert, maar mensen. En die veranderde mensen kunnen in hun onveranderde omstandigheden een geweldig getuigenis geven van hun verandering (vgl. Tt 2:9-10). Ze dienen de Persoon Die hen van een veel zwaardere slavernij heeft verlost, namelijk van de slavernij van de zonde (Rm 6:17).

Lees nog eens Kolossenzen 3:18-25.

Verwerking:

In welke betrekkingen voel jij je aangesproken? Wat kun je doen om in je praktijk meer te beantwoorden aan wat hier staat?

## Kolossenzen 4:1-5

### Heren, gebed, wandel

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*1 Heren, geeft aan uw slaven wat rechtvaardig en billijk is, daar u weet dat ook u een Heer in [de] hemel hebt. 2 Volhardt in het gebed, terwijl u daarin waakzaam bent met dankzegging 3 [en] tevens voor ons bidt, dat God ons een deur voor het Woord opent, om over de verborgenheid van Christus te spreken, ter wille waarvan ik ook gevangen ben; 4 opdat ik die zó openbaar als ik behoer te spreken. 5 Wandelt in wijsheid tegenover hen die buiten zijn, terwijl u de geschikte gelegenheid ten volle uitbuit.*

V1. Nadat in de vorige verzen de slaven aangesproken zijn, lezen we nu een woord tot de “heren”. Paulus gaat niet onderhandelen om de slaven vrij te krijgen. Hij doet wel een beroep op het geven van een passende beloning. De nadruk ligt niet op gunst, maar op rechtvaardigheid.

De beloning moet “rechtvaardig” zijn, dat wil zeggen dat aan allen bij een gelijke prestatie een gelijke beloning wordt gegeven. Dat sluit uit dat sommigen meer of minder krijgen op grond van persoonlijke voorkeur. Het “billijk” lijkt meer te slaan op de hoogte van de beloning als een juiste waardering van de geleverde prestatie.

Iedere christelijke werkgever moet zich steeds afvragen wat passend is. Hij moet zich daarbij realiseren dat ook hij “een Heer in [de] hemel” heeft Die hem zal meten met de maat waarmee hij gemeten heeft.

Alle voorgaande aanwijzingen zijn alleen door kinderen van God op te volgen. In gezinnen van gelovigen hoeven geen onoplosbare huwelijksproblemen en langslpende familieruzies te ontstaan. Als christelijke werknemer hoef je niet je heil te zoeken bij een vakbond.

Een christelijke werkgever hoeft niet onder druk gezet te worden om zijn werknemers te geven wat hun toekomt. De christen kan in al die betrekkingen laten zien dat hij met Christus verbonden is. Daardoor is hij in staat in de oude schepping de kenmerken van de nieuwe mens te tonen. Zo zal hij 'de Heer waardig wandelen' (*Ko 1:10*) en dat is toch waarom we deze brief in handen hebben gekregen.

V2. Na enkele afzonderlijke groepen te hebben toegesproken wendt de apostel zich nu weer tot alle christenen. Hij spreekt tot hen over thema's die gelden voor elk lid van Gods volk, ongeacht of ze vrouw of man, kind of ouder, slaaf of meester zijn.

Hij begint met gebed en spoort aan daarin te volharden. Volharden in het gebed betekent niet dat je af en toe eens bidt of dat je alleen bidt als je het moeilijk hebt. Iedereen kan tot God roepen als hij in nood is. Door te volharden in het gebed blijf je in gemeenschap met God in het besef van je afhankelijkheid van Hem. Ook blijf je door het gebed in Zijn nabijheid en vertrouw je op Zijn bereidheid om naar je te luisteren.

Als er iets mis is gegaan in je leven, zul je ontdekken dat het vaak kwam omdat je niet hebt volhard in het gebed. Of, en dat is net zo belangrijk, dat je wel hebt gebeden, maar daarin niet waakzaam bent geweest (*vgl. Mt 26:41*). Dat wil zeggen dat je ervoor moet zorgen dat je tijdens het bidden niet in slaap valt of dat je gedachten tijdens het bidden niet alle kanten op zwerven. Je gebed is dan niet meer effectief. Als je dan 'amen' zegt, weet je nauwelijks meer waarvoor je hebt gebeden.

Als je volhardend bidt en waakzaam bent, besef je dat God werkt en je niet verlaat. Daarom kunnen je gebeden altijd vergezeld gaan van dankzegging. Gebed en dankzegging horen bij elkaar. Dankzegging hoort niet alleen bij gebedsverhoringen. Je kunt de Heer er ook voor danken dat alles wat je Hem vertelt, bij Hem in goede handen is.

V3. Als je wakend bidt, zul je ook vol overgave betrokken zijn bij het werk van de Heer. Dat ligt opgesloten in het verzoek van Paulus om

voor hem en zijn medewerkers te bidden. Evenals Paulus zal ieder die een dienst voor Heer verricht, behoefte voelen aan het ondersteunende gebed van anderen.

Paulus vraagt of de Kolossenzen willen bidden voor een open deur. Daarmee bedoelt hij niet de deur van de gevangenis, maar een open deur voor het Woord. Open deuren zijn gelegenheden die God geeft om te prediken (1Ko 16:9; 2Ko 2:12). De Kolossenzen hebben er immers zelf veel aan te danken dat Gods Woord tot hen gekomen is (Ko 1:5-6). Die oproep tot voorbede zal bij hen zeker weerklank hebben gevonden.

Denk er eens aan wat jij allemaal hebt ontvangen omdat iemand het Woord van God tot jou heeft gebracht. Het kan niet anders, of jij zult ook bidden dat anderen dit bevrijdende en rijke Woord zullen horen. Je zult bidden dat God Zijn dienaren gelegenheden geeft om Zijn Woord te prediken.

Mensen zitten niet altijd echt te wachten op een prediking met deze inhoud. Dat heeft Paulus ook ervaren. Het spreken over de verborgenheid heeft hem in gevangenschap gebracht. Dat maakt trouwens meteen duidelijk dat de verborgenheid hem niet pas tijdens die gevangenschap is geopenbaard. Sommigen verkondigen deze dwaling, maar laat je niet misleiden. Het is hier niet de plaats daar verder op in te gaan, maar het is goed dat je dit weet. Wat de verborgenheid is, heb je inmiddels zowel uit de *brief aan de Efeziërs* als uit deze brief wel begrepen.

V4. Voor het bekendmaken van deze verborgenheid leeft Paulus, *lijdt* hij, en *vraagt* hij *voorbede*. Hij vraagt voor de prediking niet alleen bewegingsvrijheid, hij vraagt ook duidelijkheid en vrijmoedigheid. Hij wil niet door een diepzinnige prediking, die over het hoofd van iedereen heengaat, de aandacht op zichzelf richten. Hij zoekt geen menselijke waardering. Gods Woord is eenvoudig en duidelijk. Ook jij mag vragen of allen die een dienst in de prediking van Gods Woord hebben, dat mogen doen in klare taal. Alleen dan

kunnen harten en gewetens geraakt worden en opengaan voor de rijkdom ervan.

V5. Na de aansporing tot gebed en voorbede spreekt Paulus vervolgens over de wandel van de Kolossenzen. Het is belangrijk dat je, wat je in het gebed vraagt, niet door een afstotend gedrag ongedaan maakt. De ongelovigen om je heen staan buiten de kring van christenen. Zij zijn degenen “die buiten zijn” (1Ko 5:12-13; 1Th 4:12; 1Tm 3:7). Zij behoren tot de wereld en zijn niet met de Heer Jezus verbonden. Zij zijn wel scherpe waarnemers.

Daarbij komt dat het een vijandige wereld is. Laat je niet bedriegen door het vriendelijke gezicht dat die wereld wel eens laat zien. De werkelijkheid is dat ze gemakkelijk aanstoet neemt aan dingen die jij doet, hoewel je er niets kwaads mee bedoelt. Let er daarom op dat je elke mogelijke aanleiding vermijdt die een ongelovige zou kunnen gebruiken om je christen zijn in opspraak te brengen. Wijsheid is de Heer te vrezen en te wijken van het kwaad (Sp 9:10; 14:16) en zelfs de vorm van het kwaad te vermijden (1Th 5:22).

In het eerste deel van *vers 5* heb je gezien dat je wandel in de wereld als christen in wijsheid moet zijn. Dan ontloop je allerlei valstrikken en vermijd je verkeerde indrukken. Maar dat is niet het enige waaruit wijsheid blijkt. Als dat zo was, zou wijsheid een negatieve instelling bewerken. Je ontkomt aan dit gevaar door te doen wat in het tweede deel van *vers 5* staat.

Daar wordt tegen je gezegd dat je een positief gebruik van wijsheid kunt maken door het uitkopen of uitbuiten van gelegenheden. Dat wil zeggen dat je erop uit bent om uit elke gelegenheid die de Heer geeft de grootst mogelijke winst voor Hem te halen. Het heeft te maken met de hoogste marktwaarde van iets, in dit geval van tijd. Het staat tegenover het verdoen, verspillen of vergooien van je tijd en daardoor weinig voor God uitrichten.

Je komt dagelijks in contact met mensen. Dat zijn in het algemeen mensen die in beslag worden genomen door hun eigen zaken en

een afkeer hebben van ernstige levensvragen. Een dergelijke instelling geeft de christen weinig gelegenheid om hun de genade en de waarheid van het evangelie voor te houden. Hij zal wel de kansen die God geeft, aangrijpen om over het evangelie te spreken.

Soms laten ongelovigen iets los waaruit je, als je een goed luisteraar bent, kunt opmerken dat God in het leven van die ongelovige tot zijn geweten heeft gesproken. Dat kan door een bepaalde gebeurtenis zijn, of door iets wat hij heeft gelezen. De satan kan een mens misleiden, maar hij kan niet verhinderen dat God tot zijn hart spreekt. Het is fijn dat God jou als Zijn stem wil gebruiken om tot verloren zondaars te spreken.

Wijsheid heb je niet van jezelf. Je mag erom bidden (*Jk 1:5*). In het verband van deze brief is het toch wel mooi om te zien, dat je alle schatten van wijsheid en kennis in Christus vindt (*Ko 2:3*). Als je je met Hem bezighoudt, zul je zien wat wijsheid is en zul je die ook weten toe te passen. Wijsheid is al voor je aandacht geweest in de omgang met je medegelovigen in *Kolossenzen 3* (*Ko 3:16*). Hier wordt je blik gericht op wijsheid in het contact met de ongelovigen. Zo zie je dat God je van alle wijsheid wil voorzien in elke omstandigheid en in elk contact.

Lees nog eens Kolossenzen 4:1-5.

Verwerking:

Voor welke gelovigen die Gods Woord brengen, bid jij? Bid je er ook voor dat zij alleen Góds Woord brengen?

## Kolossenzen 4:6-9

### Woord, vertroosting

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

6 Laat uw woord altijd in genade zijn, met zout besprengd, opdat u weet hoe u iedereen moet antwoorden. 7 Alles wat mij aangaat zal Tychicus, de geliefde broeder en trouwe dienaar en medeslaaf in [de] Heer, u bekendmaken. 8 Daarom juist heb ik hem naar u toe gezonden, opdat u onze omstandigheden verneemt en hij uw harten vertroost, 9 samen met Onesimus, de trouwe en geliefde broeder, die [een] van u is. Zij zullen u bekendmaken met alle omstandigheden hier.

V6. Bij het 'wandelt in wijsheid' (vers 5) gaat het om je gedrag. Bij het "laat uw woord altijd in genade zijn, met zout besprengd", gaat het om wat je zegt. Uit je manier van spreken en de inhoud van je woorden zal tot uiting moeten komen dat je zelf genade ontvangen hebt. Het bewustzijn van genade zal in je woorden doorklinken. Je hoorders zullen er een uitnodiging in horen om die genade aan te nemen, om te gaan behoren tot hen 'die binnen zijn' en niet langer te behoren tot hen 'die buiten zijn'.

"In genade" wil zeggen dat je spreken vriendelijk en mild is. Het moet ook "met zout besprengd" zijn. Dat voorkomt dat je maar wat zwetst, of dat er irritatie in je woorden schuilgaat (Pr 12:10; Js 50:4; Sp 15:23). Het voorkomt ook dat je je populair wilt uitdrukken om te proberen aantrekkelijk te zijn voor hen die buiten zijn. Deze manier van afdalen tot het niveau van de wereld trekt de ongelovige niet aan. Hij zal je eerder als een van hen zien, dan dat het uitnodigt de wereld vaarwel te zeggen en christen te worden.

Zout is een middel dat het bederf tegengaat. Waar zout is, kan het bederf niet komen. Zó moeten je woorden zijn. Het gaat erom dat



je woorden enerzijds de uitnodiging van de genade vertolken en anderzijds ontoegankelijk zijn voor het verderf van de wereld.

Je woorden worden hier gezien als een reactie op wat anderen zeggen of doen. Dat ligt opgesloten in het begrip 'antwoorden'. Het is niet de bedoeling overal op te reageren. Denk niet dat je verplicht bent overal je mening over te laten horen. Zwijgen kan een wijs antwoord zijn. Het is ook niet de bedoeling dat jij het goede antwoord op alle dingen hebt. Soms is het wijs om te zeggen dat je het niet weet. Dat is ook een antwoord. Vaak is het wijs om te zeggen dat je geen woorden hebt die passend zijn voor de situatie omdat je zelf iets dergelijks niet hebt meegemaakt.

Daarom staat er ook niet 'wát u iedereen moet antwoorden', maar 'hóe'. Dat houdt gepaste taal in waarmee de vragensteller het passende antwoord krijgt (1Pt 3:15). Iedereen is anders, daarom is een passend antwoord voor ieder ook anders. Hoe je moet antwoorden, is niet in een schema te zetten dat door alle mensen en in alle omstandigheden gebruikt kan worden (vgl. 1Ko 9:22).

V7. Na deze algemene vermaningen begint Paulus aan de slotwoorden van zijn brief. Die bevatten enkele mededelingen over zijn eigen omstandigheden en groeten aan met name genoemde personen. Hij wil hun laten weten hoe het met hem gaat en verlangt er ook naar te weten hoe het met hen gaat. Tychicus is iemand die aan Paulus' verlangens kan voldoen.

Wat hij van Tychicus zegt, zou van iedere gelovige gezegd moeten kunnen worden. "*Geliefde broeder en trouwe dienaar en medeslaaf in de Heer*" zijn 'titels' die heel wat meer waard zijn dan allerlei theologische of wetenschappelijke titels die mensen kunnen behalen of geven. De laatste soort titels zeggen iets over iemands verstand, ze zeggen niets over iemands liefde, geestelijke gezindheid, zijn dienstbaarheid of bekwaamheid.

V8. Doordat deze 'titels' in verbinding met de Heer, "*in [de] Heer*", staan, wil dat zeggen dat Tychicus in zijn omgang met de mede-

gelovigen de Heer Jezus laat zien. Dat zullen de Kolossenzen tot hun vreugde wel merken als hij bij hen komt. Hij zal hun vertellen over de omstandigheden van Paulus en Timotheüs. De bedoeling van Paulus is niet dat zij daardoor meer medelijden met hem zullen hebben. Hij doet zijn mededelingen niet voor zichzelf, maar voor de Kolossenzen. Die zitten in zorg over hem. Door wat Tychicus hun zal vertellen, zullen ze van die zorg worden bevrijd. Ze zullen vertroost worden.

V9. Er zal nog iemand met Tychicus meekomen, namelijk Onésimus. Daardoor zullen de mededelingen over Paulus' omstandigheden boven alle twijfel worden verheven. Onésimus komt ook uit Kolosse, hij is "[een] van u". Uit de warme aanbeveling van deze weggelopen slaaf – zie de *brief aan Filémon* – blijkt het vertrouwen dat Paulus in hem heeft. De apostel vertrouwt tevens dat hij de Kolossenzen van dienst zal zijn.

Onésimus moet overigens terug naar Filémon en heeft de *brief aan Filémon* bij zich die we ook in de Bijbel hebben. Daarover zegt Paulus hier niets. De zonde van Onésimus betreft een aangelegenheid tussen Filémon en Onésimus. Paulus weet zaken te scheiden die gescheiden moeten worden afgehandeld.

Onésimus is door de dienst van Paulus tijdens zijn gevangenschap tot bekering gekomen (*Fm 1:10*). Hij kent daardoor de omstandigheden van Paulus. Daarom kan hij de mededelingen die Tychicus doet, ondersteunen met zijn getuigenis. Zo wordt hij direct ingezet in de dienst voor de Heer.

Lees nog eens Kolossenzen 4:6-9.

Verwerking:

Op welke manieren kun je volgens dit gedeelte een getuige zijn?

## Kolossenzen 4:10-18

### Groeten

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

10 U groet Aristarchus, mijn medegevangene, en Markus, de neef van Barnabas, over wie u bevelen ontvangen hebt (als hij bij u komt, ontvangt hem), 11 en Jezus, genaamd Justus, die uit [de] besnijdenis zijn. Alleen dezen zijn medewerkers geweest voor het koninkrijk van God, die mij tot troost geweest zijn. 12 U groet Epafras, die [een] van u is, een slaaf van Christus <Jezus>, die altijd voor u strijdt in de gebeden dat u mag vaststaan, volmaakt en ten volle verzekerd in [de] hele wil van God. 13 Want ik getuig van hem, dat hij veel moeite doet voor u en voor hen in Laodicéa en hen in Hiërápolis. 14 U groet Lukas, de geliefde arts, en Demas. 15 Groet de broeders in Laodicéa, en Nymfa, en de gemeente in haar huis. 16 En wanneer de brief bij u is gelezen, zorgt er dan voor dat hij ook wordt gelezen in de gemeente van [de] Laodiceërs en dat ook u die uit Laodicéa leest. 17 En zegt aan Archippus: Let erop, dat u de bediening die u in [de] Heer hebt ontvangen, ook vervult. 18 De groet met de hand van mij, Paulus. Denkt aan mijn gevangenschap. De genade zij met u.

Paulus heeft aan Tychicus gevraagd om de Kolossenzen te laten weten hoe het met hem gaat. Nu gaat hij de Kolossenzen de groeten overbrengen van gelovigen die hem gevraagd hebben dat te doen. Het zijn er zes in totaal. Drie ervan zijn van Joodse afkomst, “uit [de] besnijdenis”; de andere drie zijn van niet-Joodse afkomst. Het overbrengen van de groeten toont dat deze broeders zich evenals Paulus verbonden weten met de Kolossenzen en dat zij delen in zijn zorg voor hen. Dat Paulus hun groeten overbrengt, is een bewijs dat zij een ondersteuning voor zijn werk zijn. Groeten zijn dan ook meer dan een formaliteit. Het doen van de groeten geeft uiting aan een band die er is en die men waardeert.

V10. Paulus waardeert iedere dienaar die met hem heeft samengewerkt. Aristarchus noemt hij “*mijn medegevangene*”. Zo was hij samen met Paulus op het schip dat hem als gevangene naar Rome bracht (Hd 27:2). De aanwezigheid van deze man in zijn moeilijke omstandigheden betekende troost (*vers 11*) voor Paulus. Het is inderdaad een troost als er iemand bij je komt als je het moeilijk hebt, gewoon om bij je te zijn.

Met Markus heeft Paulus ook een bijzondere band. Deze Markus is “*de neef van Barnabas*”. Dat zegt Paulus niet zomaar. Markus is namelijk een keer de oorzaak geweest van een scheiding tussen Barnabas en Paulus. Als je de gedeelten in het boek *Handelingen* leest waar de naam van Markus voorkomt, kun je zijn geschiedenis wel reconstrueren (Hd 12:12,25; 13:13; 15:37-39).

Paulus wilde Markus niet meenemen op de reis die hij samen met Barnabas zou maken. Markus was namelijk bij een eerdere gelegenheid meegereisd, maar was op een gegeven moment niet verder meegegaan. Je moet op medewerkers kunnen vertrouwen. Voor Barnabas was het eerdere falen van Markus geen reden om hem niet mee te nemen. Nu wordt de mogelijke reden gegeven waarom Barnabas voor Markus koos: het is zijn neef.

Er moet inmiddels bij Markus een omkeer zijn gekomen, mogelijk door de herderlijke zorg van Barnabas. Paulus acht hem nu waardevol voor de dienst (2Tm 4:11). Hij heeft de Kolossenzen al geïnformeerd over Markus en spoort hen aan hem te ontvangen.

V11. De naam Jezus, Justus, komt in de brieven van Paulus alleen hier voor. ‘Jezus’ is een naam die toen veel voorkwam. Ook vandaag wordt deze naam in sommige landen nog gegeven. Hij zal wel Justus zijn genoemd omdat hij en zijn medechristenen het niet gepast vonden dat hij dezelfde naam droeg als de Zoon van God.

Het is goed mogelijk dat de drie zojuist genoemde mannen, voordat zij tot geloof in de Heer Jezus kwamen, een andere verwachting van het koninkrijk gehad hebben. Als ze Godvrezende Joden waren

geweest, zullen ze ernaar hebben uitgezien dat de Messias Zijn rijk in heerlijkheid ging oprichten. Maar door hun bekering hebben ze begrepen dat het koninkrijk van God nog niet openbaar is en weten ze ook wat het koninkrijk inhoudt in zijn huidige vorm (Rm 14:17). Hun medewerking *“voor het koninkrijk van God”* betekent voor Paulus troost, of ‘vermindering van pijnen’, zoals het Griekse woord letterlijk wil zeggen.

V12. Ook Epafraas laat de Kolossenzen groeten. Paulus noemt Epafraas *“een slaaf van Christus <Jezus>”*, een uitdrukking die hij verder alleen voor zichzelf en Timotheüs gebruikt. Dit zegt iets over de geestelijke instelling van deze trouwe dienaar. Hij is een verkondiger van het Woord (Ko 1:7), maar Paulus kent hem ook als een bidder en weet ook waarvoor deze man bidt. Het lijkt erop dat hij vaker heeft gehoord hoe indringend Epafraas zijn gebed voor de troon van de genade bracht. Als hij Epafraas hoorde bidden, nam hij een strijd waar. Daarvan is Paulus zo onder de indruk, dat hij dit aan de Kolossenzen meedeelt.

Epafraas bidt voor drie dingen. Ten eerste *“dat u mag vaststaan”*. Als ze standvastig zijn in de waarheid die deze brief leert, zal het binnendringen van dwalingen worden tegengehouden. Vervolgens bidt hij dat ze *“volmaakt”* mogen zijn. Hij vraagt God of Hij hen tot geestelijke volwassenheid (dat is de zin van volmaakt) wil doen opgroeien. Dan zullen ze wandelen in de waarheid die ze hebben leren kennen. Als ze ten slotte *“ten volle verzekerd in de hele wil van God”* zijn, zal dat hun tegelijk laten zien hoe dwaas en waardeloos de beloften van de dwaalleraren zijn. Ook dat element heeft Paulus in zijn gebed gehoord.

V13. Paulus voegt aan alle waardering voor Epafraas nog een extra getuigenis toe. Al zien de Kolossenzen het niet, Paulus weet van *“veel moeite”* die Epafraas zich getroost. Het woord ‘moeite’ ziet op een arbeid waaraan men zich volkomen toewijdt en die men met inspanning van al zijn krachten verricht. Naast de gelovigen in Kolosse liggen ook die in Laodicéa en Hiërápolis Epafraas na aan het hart.

V14. De Kolossenzen krijgen ook de groeten van Lukas. De toevoeging “*de geliefde arts*” wijst op de liefdevolle medische hulp die Paulus van hem heeft ondervonden. De Heer heeft zijn doorn in het vlees niet weggenomen (2Ko 12:7-9). Hij heeft echter in Lukas wel iemand gegeven die de pijn kon verzachten en die tot het einde bij hem is gebleven (2Tm 4:11). Het is tevens een aanwijzing, je niet te laten beïnvloeden door alle ophef die er van gebedsgenezing wordt gemaakt.

Demas sluit de rij. Ze krijgen ook de groeten van hem. Paulus noemt alleen zijn naam. In de *brief aan Filémon* wordt hij geschaard onder de medewerkers van Paulus (Fm 1:23-24). Helaas verruilt hij later het gezelschap van Paulus voor dat van de wereld (2Tm 4:10).

V15. Dan vraagt Paulus aan de Kolossenzen of zij zijn groeten willen overbrengen aan de broeders in Laodicéa. Ook de gelovigen die als gemeente vergaderden in het huis van Nymfa moeten worden gegroet. Omdat de gemeente in Laodicéa al de groeten heeft gekregen, is het niet ondenkbaar dat de gemeente in het huis van Nymfa die van Hiérápolis is (*vers 13*). In beide plaatsen hebben ze geen brief van Paulus gekregen, anders zou hij de Kolossenzen niet vragen hen te groeten. Zijn groeten aan hen bewijst dat hij hen niet vergeet. Het bewijst ook de gemeenschap die er tussen deze gemeenten bestaat die zo bij elkaar in de buurt liggen.

V16. Een extra bewijs van de band tussen deze plaatselijke gemeenten is de opdracht van Paulus deze *brief aan de Kolossenzen* ook in de gemeente in Laodicéa te laten lezen. En de Kolossenzen moeten een andere brief lezen die Paulus geschreven heeft en in Laodicéa is. Paulus heeft meer brieven geschreven dan alleen die welke we in de Bijbel hebben. In elk geval kunnen ze door het lezen van elkaars brieven elkaar opbouwen in het geloof en zich wederzijds verblijden in de geestelijke voorrechten die hun zijn geschonken.

V17. Paulus heeft het geheel van de gemeente in Kolosse aangesproken, maar hij vergeet toch ook de enkeling niet. De gemeente krijgt de opdracht Archippus aan te sporen niet voor zijn bediening weg te lopen, maar die te vervullen (*vgl. 2Tm 4:5*). Met de woorden “*let*

erop" wijst Paulus op het gevaar van onoplettendheid waardoor iemand niet de taak verricht die hij of zij heeft gekregen. Als iemand niet oplettendheid is, is dat tot schade van de hele gemeente. Vandaar dat allen die de gemeente vormen, elkaar moeten aansporen de gegeven taak te verrichten.

Dat geldt dus ook voluit voor jou. Jij hebt ook een bediening ontvangen, iets om voor de Heer te doen. Iets voor de Heer doen, wil ook zeggen iets voor je medegelovigen doen of het evangelie brengen aan ongelovigen. De uitdrukking "in [de] Heer" laat zien dat het gaat om een wandel met de Heer en de erkenning van Zijn gezag in de dienst. Een goed begin heet dan wel het halve werk te zijn, maar het is nog niet het hele werk. 'Vervullen' betekent dat je je werk volledig afmaakt en niet halverwege opgeeft.

V18. Paulus eindigt met het doen van zijn eigen groet. Hij voegt er een verzoek aan toe met het oog op zichzelf en sluit af met een wens voor de Kolossenzen. Zijn groet zet hij met eigen hand. De brief zelf lijkt hij gedictieerd te hebben (vgl. *Rm 16:22*). Met deze eigenhandige groet zet de apostel als het ware zijn handtekening om te bevestigen dat deze brief echt van hem komt (*2Th 3:17; 1Ko 16:21*).

Zijn verzoek om aan zijn gevangenschap te denken doet hij niet alleen omdat hij behoefte heeft aan hun voorbede voor zijn omstandigheden. Het is een extra aansporing voor hun gehoorzaamheid om te luisteren naar wat hij geschreven heeft over de reden van zijn gevangenschap. Als zij zouden moeten lijden voor de belijdenis van de waarheid, dan is zijn voorbeeld hun tot bemoediging. Hij lijdt voor dezelfde zaak.

Hij wenst hun genade toe om naar de inhoud van deze brief te leven. Die wens geldt ook voor jou.

Lees nog eens Kolossenzen 4:10-18.

Verwerking:

Ga na wat je van de genoemde personen kunt leren en wat je daarvan kunt toepassen in je geloofsleven.

## Andere publicaties

Op de website [www.oudesporen.nl](http://www.oudesporen.nl) staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

- De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
- De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelien en *Handelingen*.
- De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
- Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf-bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is het boek ook als paperback te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt de site [www.uitgeverijdaniel.nl](http://www.uitgeverijdaniel.nl). Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de site [www.daniel-verlag.de](http://www.daniel-verlag.de).

De Nederlandse commentaren staan ook op [www.kingcomments.com](http://www.kingcomments.com). Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.





